

የማርቆስ ወንጌል

- ፩ የእግዚአብሔር ልጅ የኢየሱስ ክርስቶስ ወንጌል መጀመሪያ።
- ፪ የሐንስ በምድረ በዳ እያጠመቀ የንስሐንም ጥምቀት ለኃጢአት ስርየት እየሰበከ መጣ።
- ፫ የይሁዳም አገር ሁሉ የኢየሩሳሌምም ሰዎች ሁሉ ወደ እርሱ ይወጡ ነበር። ኃጢአታቸውንም እየተናዘዙ በዮርዳኖስ ወንዝ ከእርሱ ይጠመቁ ነበር።
- ፬ የሐንስም የግመል ጠጉር ለብሶ በወገቡ ጠፍሮ ይታጠቅ እንበጣና የበረሀ ማርም ይበላ ነበር።
- ፭ ተጎንብሾ የጨማውን ጠፍሮ መፍታት የማይገባኝ ከእኔ የሚበረታ በኋላዬ ይመጣል።
- ፮ እኔ በውኃ አጠመቅኋችሁ እርሱ ግን በመንፈስ ቅዱስ ያጠምቃችኋል እያለ ይሰብክ ነበር።
- ፯ በዚያ ወራትም ኢየሱስ ከገሊላ ናዝሬት መጥቶ ከየሐንስ በዮርዳኖስ ወንዝ ተጠመቀ።
- ፰ ወዲያውም ከውኃው በወጣ ጊዜ ሰማያት ሲቀደዱ መንፈስም እንደ ርግብ ሲወርድበት አየና። የምወድህ ልጄ አንተ ነህ።
- ፲፩ በአንተ ደስ ይለኛል የሚል ድምፅ ከሰማያት መጣ።
- ፲፪ ወዲያውም መንፈስ ወደ ምድረ በዳ አወጣው።
- ፲፫ በምድረ በዳም ከሰይጣን እየተፈተነ አርባ ቀን ሰነበተ ከአራዊትም ጋር ነበረ። መላእክቱም አገለገሉት።
- ፲፬-፲፮ በገሊላ ባሕርም አጠገብ ሲያልፍ ሰምዖንን ወንድሙንም እንድርያሰን መረባቸውን ወደ ባሕር ሲጥሉ አየ። ዓሣ አጥማጆች ነበሩና።
- ፲፯ ኢየሱስም። በኋላዬ ኑና ሰዎችን አጥማጆች እንድትሆኑ አደርጋችኋለሁ አላቸው።
- ፲፰ ወዲያውም መረባቸውን ትተው ተከተሉት።
- ፲፱ ከዚያም ጥቂት እልፍ ብሎ የዘብዳዎሰን ልጅ ያዕቆብን ወንድሙንም የሐንስን ደግሞ በታንኳ ላይ መረባቸውን ሲያበጁ አየ።
- ፳ ወዲያውም ጠራቸው አባታቸውንም ዘብዳዎሰን ከምያተኞቹ ጋር በታንኳ ላይ ትተው ተከትለውት ሄዱ።

፳፩ ወደ ቅፍርናሆምም ገቡ፤ ወዲያውም በሰንበት ወደ ምኩራብ ገብቶ አስተማረ።

፳፪ እንደ ባለ ሥልጣን ያስተምራቸው ነበር እንጂ እንደ ጻፎች አይደለምና በትምህርቱ ተገረሙ።

፳፫ በዚያን ጊዜም በምኩራባቸው ርኩሰ መንፈስ ያለው ሰው ነበረ፤

፳፬ እርሱም። የናዝሬቱ ኢየሱስ ሆይ፥ ከአንተ ጋር ምን አለን? ልታጠፉን መጣህን? ማን እንደ ሆንህ አውቄአለሁ፥ የእግዚአብሔር ቅዱሱ ብሎ ጮኸ።

፳፭ ኢየሱስም። ዝም በል ከእርሱም ውጣ ብሎ ገሠጸው።

፳፮ ርኩሱም መንፈስ አንፈራገጠውና በታላቅ ድምፅ ጮኸ ከእርሱ ወጣ።

፳፯ ሁሉም። ይህ ምንድር ነው? በሥልጣን ርኩሳን መናፍሰትን ያዝዛል፤ እነርሱም ይታዘዙለታልና ይህ ኢዲስ ትምህርት ምንድር ነው? ብለው እስኪጠያየቁ ድረስ አደነቁ።

፳፰ ዝናውም ወዲያው በየሰፍራው ወደ ገሊላ ዙሪያ ሁሉ ወጣ።

፳፱ ወዲያውም ከምኩራብ ወጥቶ ከያዕቆብና ከዮሐንስ ጋር ወደ ሰምዖንና ወደ እንድርያስ ቤት ገባ።

፴ የሰምዖንም አማት በንዳድ ታማ ተኝታ ነበር፤ ስለ እርሰዋም ወዲያው ነገሩት።

፴፩ ቀርቦም እጅዋን ይዞ አስነሣት ንዳዱም ወዲያው ለቀቃትና አገለገለቻቸው።

፴፪ ፀሐይም ገብቶ በመሸ ጊዜ፥ የታመሙትንና አጋንንት ያደረገባቸውን ሁሉ ወደ እርሱ አመጡ፤

፴፫ ከተማይቱም ሁላ በደጅ ተሰብስባ ነበር።

፴፬ በልዩ ልዩ ደዌም የታመሙትን ብዙዎችን ፈወሰ፥ ብዙዎችንም አጋንንት አወጣ፥ አጋንንትም ክርስቶስ መሆኑን አውቀው ነበርና ሊናገሩ አልፏቸዋል።

፴፭ ማለዳም ተነሥቶ ገና ሌሊት ሳለ ወጣ ወደ ምድረ በዳም ሄደ በዚያ ጸለየ።

፴፮ ሰምዖንና ከእርሱ ጋር የነበሩትም ገሥግሠው ተከተሉት፥

፴፯ ባገኙትም ጊዜ። ሁሉ ይፈልጉሃል አሉት።

፴፰ እርሱም። በዚያ ደግሞ ልሰብክ ወደ ሌላ ሰፍራ በቅርብ ወዳሉ መንደሮች እንሂድ ስለዚህ ወጥቻለሁና አላቸው።

፴፱ በምኩራባቸውም እየሰበከ አጋንንትንም እያወጣ ወደ ገሊላ ሁሉ መጣ።

፱ ለምጻምም ወደ እርሱ መጥቶ ተንበረከከና። ብትወድስ ልታነጻኝ ትችላለህ ብሎ ለመነው።

፲፩ ኢየሱስም አዘነለት እጇንም ዘርግቶ ዳሰሰውና። እወድዳለሁ፤ ንጻ አለው።

፲፪ በተናገረም ጊዜ ለምጹ ወዲያው ለቀቀውና ነጻ።

፲፫ በብርቱም ተናግሮ ወዲያው አወጣው፤

፲፬ ለማንም አንዳች አንዳትናገር ተጠንቀቅ። ነገር ግን ሄደህ ራስህን ለካህን አሳይ ለእነርሱም ምስክር እንዲሆን ስለ መንጸትህ ሙሴ ያዘዘውን አቅርብ አለው።

፲፭ እርሱ ግን ሲወጣ ብዙ ሊሰብክና ነገሩን ሊያወራ ጀመረ። ስለዚህም ኢየሱስ ተገልጦ ወደ ከተማ መግባት ወደ ፊት ተሳነው። ነገር ግን በውጭ በምድረ በዳ ይኖር ነበር፤ ከየሰፍራውም ወደ እርሱ ይመጡ ነበር።

፪

፩ ከጥቂት ቀን በኋላ ወደ ቅፍርናሆም ደግሞ ገብቶ በቤት እንደ ሆነ ተሰማ።

፪ በደጅ ያለው ሰፍራም እስኪጠባቸው ድረስ ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ፤ ቃሉንም ይነግራቸው ነበር።

፫ አራት ሰዎችም የተሸከሙትን ሽባ አመጡለት።

፬ ስለ ሕዝቡም ብዛት ወደ እርሱ ማቅረብ ቢያቅታቸው እርሱ ያለበትን የቤቱን ጣራ አነሡ። ነድለውም ሽባው የተኛበትን አልጋ አወረዱ።

፭ ኢየሱስም እምነታቸውን አይቶ ሽባውን። አንተ ልጅ፣ ኃጢአትህ ተሰረየችልህ አለው።

፮ ከጻፎችም አንዳንዶቹ በዚያ ተቀምጠው ነበር በልባቸውም። ይህ ሰው ስለ ምን እንደዚህ ያለ ሰድብ ይናገራል?

፯ ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ኃጢአት ሊያስተሰርይ ማን ይችላል? ብለው አሰቡ።

፰ ወዲያውም ኢየሱስ በልባቸው እንዲህ እንዳሰቡ በመንፈስ አውቆ እንዲህ አላቸው። በልባችሁ ይህን ስለ ምን ታስባላችሁ?

፱ ሽባውን። ኃጢአትህ ተሰረየችልህ ከማለት ወይስ። ተነሣ አልጋህንም ተሸከምና ሂድ ከማለት ማናቸው ይቀላል?

፲ ነገር ግን ለሰው ልጅ በምድር ላይ ኃጢአትን ሊያስተሰርይ ሥልጣን እንዳለው እንድታውቁ፤

፲፩ ሽባውን። አንተን እልሃለሁ፣ ተነሣ፣ አልጋህን ተሸከምና ወደ ቤትህ ሂድ አለው።

፲፪ ተነሥቶም ወዲያው አልጋውን ተሸክሞ በሁሉ ፊት ወጣ፣ ስለዚህም ሰዎች ሁሉ ተገረሙና። እንዲህ ያለ ከቶ አላየንም ብለው እግዚአብሔርን አከበሩ።

፲፫ ደግሞም በባሕር አጠገብ ወጣ፤ ሕዝቡም ሁሉ ወደ እርሱ መጡና አስተማራቸው።

፲፬ ሲያልፍም በመቅረጫው ተቀምጦ የነበረውን የእልፍኖስን ልጅ ሌዊን አየና። ተከተለኝ አለው። ተነሥቶም ተከተለው።

፲፭ በቤቱም በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፣ ብዙ ቀራጮችና ኃጢአተኞች ከኢየሱስና ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ተቀመጡ፤ ብዙ ነበሩ ይከተሉትም ነበር።

፲፮ ጻፎችና ፈሪሳውያንም ከቀራጮችና ከኃጢአተኞች ጋር ሲበላ አይተው ለደቀ መዛሙርቱ። ከቀራ ጮችና ከኃጢአተኞች ጋር የሚበላና የሚጠጣ ስለ ምንድር ነው? አሉ።

፲፯ ኢየሱስም ሰምቶ። ሕመምተኞች እንጂ ብርቱዎች ባለ መድኃኒት አያስፈልጋቸውም ኃጢአተኞችን እንጂ ጻድቃንን ልጠራ አልመጣሁም አላቸው።

፲፰ የዮሐንስ ደቀ መዛሙርትና ፈሪሳውያን ይጠሙ ነበር። መጥተውም። የዮሐንስና የፈሪሳውያን ደቀ መዛሙርት የሚጠሙት የአንተ ደቀ መዛሙርት ግን የማይጠሙት ስለ ምንድር ነው? አሉት።

፲፱ ኢየሱስም አላቸው። ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሚዜዎች ሊጠሙ ይችላሉን? ሙሽራው ከእነርሱ ጋር ሳለ ሊጠሙ አይችሉም።

፳ ነገር ግን ሙሽራው ከእነርሱ የሚወሰድበት ወራት ይመጣል፣ በዚያ ወራትም ይጠማሉ።

፳፩ በአረጅ ልብስ አዲስ እራፊ የሚጥፍ የለም፤ ቢደረግ ግን፣ አዲሱ መጣፊያ አሮጌውን ይባጭቀዋል፣ መቀደዱም የሳስ ይሆናል።

፳፪ በአረጅ አቁማዳም አዲስ የወይን ጠጅ የሚያኖር የለም፤ ቢደረግ ግን፣ የወይን ጠጅ አቁማዳውን ያፈነዳል የወይኑም ጠጅ ይፈሳል አቁማዳውም ይጠፋል አዲሱን የወይን ጠጅ ግን በአዲስ አቁማዳ ያኖራሉ።

፳፫ በሰንበትም በእርሻ መካከል ሲያልፍ ደቀ መዛሙርቱ እየሄዱ እሽት ይቀጥፉ ጀመር።

፳፬ ፈሪሳውያንም። እነሆ፣ በሰንበት ያልተፈቀደውን ስለ ምን ያደርጋሉ? አሉት።

፳፭ እርሱም። ዳዊት ባሰፈለገውና በተራበ ጊዜ፣ እርሱ አብረውት ከነበሩት ጋር ያደረገውን፣ አብያተር ሊቀ ካህናት በነበረ ጊዜ ወደ እግዚአብሔር ቤት እንደ ገባ፣

፳፮ ከካህናት በቀር መብላት ያልተፈቀደውን የመሥዋዕትን እንጀራ እንደ በላ፣ ከእርሱም ጋር ለነበሩት እንደ ሰጣቸው ከቶ አላነበባችሁምን? አላቸው።

፳፯ ደግሞ። ሰንበት ስለ ሰው ተፈጥሮአል እንጂ ሰው ስለ ሰንበት አልተፈጠረም፤

፳፰ እንዲሁም የሰው ልጅ ለሰንበት እንኳ ጌታዋ ነው አላቸው።

፫

፩ ደግሞም ወደ ሞኩራብ ገባ፣ በዚያም እጁ የሰለለች ሰው ነበር፤

፪ ሊከሱትም፣ በሰንበት ይፈውሰው እንደ ሆነ ይጠባበቁት ነበር።

፫ እጁ የሰለለችውንም ሰው። ተነሥተህ ወደ መካከል ና አለው።

፬ በሰንበት በጎ ማድረግ ተፈቅዶአልን? ወይስ ክፉ? ነፍሰ ማዳን ወይስ መግደል? አላቸው፤ እነርሱም ዝም አሉ።

፭ ስለ ልባቸውም ድንዛዜ እዘኖ ዙሪያውን እየተመለከተ በቀጣ እያቸው፣ ሰውየውንም። እጅህን ዘርጋ አለው።

፮ ዘርጋትም፣ እጁም ዳነች። ፈሪሳውያንም ወጥተው ወዲያው እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ከሄሮድስ ወገን ጋር ተማከሩበት።

፯ ኢየሱስም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ባህር ፈቀቅ አለ፤ ከገሊላ የመጡም ብዙ ሰዎች ተከተሉት፤

፰ እንዴት ትልቅ ነገርም እንዳደረገው ሰምተው ብዙ ሰዎች ከይሁዳ ከኢየሩሳሌምም ከኤደምያስም ከዮርዳኖስ ማደም ከጠሮስና ከሲዶና ምድርም ወደ እርሱ መጡ።

፱ ሰዎቹም እንዲያገፉት ታንኳን ያቆዩለት ዘንድ ደቀ መዛሙርቱን አዘዛቸው፤

፲ ብዙ ሰዎችን አድኖ ነበርና፣ ስለዚህም ሥቃይ ያለባቸው ሁሉ እንዲዳሰሱት ይወድቁበት ነበር።

፲፩ ርኩሳን መናፍሰትም ባዩት ጊዜ በፊቱ ተደፍተው። አንተ የእግዚአብሔር ልጅ ነህ እያሉ ጮኹ።

፲፪ እንዲይገልጡትም በጣም አዘዛቸው።

፲፫ ወደ ተራራም ወጣ፤ ራሱም የወደዳቸውን ወደ እርሱ ጠራ፤ ወደ እርሱም ሄዱ።

፲፬ ከእርሱም ጋር እንዲኖሩና ለመሰበክ እንዲልካቸው፤

፲፭ ድውዮችንም ሊፈውሱ አጋንንትንም ሊያወጡ ሥልጣን ይሆንላቸው ዘንድ አሥራ ሁለት አደረገ፤

፲፮ ስምዖንንም ጴጥሮስ ብሎ ሰየመው፤

፲፯ የዘብዳዎስንም ልጅ ያዕቆብን የያዕቆብንም ወንድም የሐንሰን ቦኦኔርጌስ ብሎ ሰየማቸው፤ የነገድጓድ ልጆች ማለት ነው፤

፲፰ እንድርያስንም ፊልጶስንም በርተሎሜውስንም ማቴዎስንም ቶማስንም የእልፍዮስን ልጅ ያዕቆብንም ታዴዎስንም ቀነናዊውንም ስምዖንን፤

፲፱ አሳልፎ የሰጠውንም የአስቆሮቱን ይሁዳን።

፳ ወደ ቤትም መጡ፤ እንጀራም መብላት ሰንኳ እስኪሳናቸው ድረስ እንደ ገና ብዙ ሰዎች ተሰበሰቡ።

፳፩ ዘመዶቹም ሰምተው። አበደ ብለዋልና ሊይዙት ወጡ።

፳፪ ከኢየሩሳሌም የወረዱ ጻፎችም። ብዔል ዜቡል አለበት፤ ደግሞ። በአጋንንት አለቃ አጋንንትን ያወጣል ብለው ተናገሩ።

፳፫ እነርሱንም ወደ እርሱ ጠርቶ በምሳሌ አላቸው። ስይጣን ስይጣን ሊያወጣው እንዴት ይችላል?

፳፬ መንግሥትም እርስ በርስዋ ከተለያዩች ያች መንግሥት ልትቆም አትችልም፤

፳፭ ቤትም እርስ በርሱ ከተለያየ ያ ቤት ሊቆም አይችልም።

፳፮ ስይጣንም ራሱን ተቃውሞ ከተለያየ፣ መጨረሻ ይሆንበታል እንጂ ሊቆም አይችልም።

፳፯ ነገር ግን አስቀድሞ ኃይለኛውን ሳያስር ወደ ኃይለኛው ቤት ገብቶ ዕቃውን ሊበዘብዝ የሚችል የለም፤ ከዚያም ወዲያ ቤቱን ይበዘብዛል።

፳፰ እውነት እላችኋለሁ፤ ለሰው ልጆች ኃጢአት ሁሉ የሚሳደቡትም ሰድብ ሁሉ ይሰረይላቸዋል፤

፳፱ በመንፈስ ቅዱስ ላይ የሚሳደብ ሁሉ ግን የዘላለም ኃጢአት ዕዳ ይሆንበታል እንጂ ለዘላለም አይሰረይላትም።

፴ ርኩስ መንፈስ አለበት ይሉ ነበርና።

፴፩ እናቱና ወንድሞቹም መጡ በውጭም ቆመው ወደ እርሱ ልከው አስጠሩት።

፴፪ ብዙ ሰዎችም በዙሪያው ተቀምጠው ነበሩና። እነሆ፤ እናትህ ወንድሞችህም በውጭ ቆመው ይፈልጉሃል አሉት።

፴፫ መልሰም። እናቴ ማን ናት? ወንድሞቼስ እነ ማን ናቸው? አላቸው።

፴፬ በዙሪያው ተቀምጠው ወደ ነበሩትም ተመለከተና። እነሆ እናቴ ወንድሞቼም።

፴፭ የእግዚአብሔርን ፈቃድ የሚያደርግ ሁሉ፤ እርሱ ወንድሜ ነው እኅቴም እናቴም አለ።

፬

፩ ደግሞም በባሕር ዳር ሊያስተምር ጀመረ። እጅግ ብዙ ሰዎችም ወደ እርሱ ስለ ተሰበሰቡ እርሱ በታንኳ ገብቶ በባሕር ላይ ተቀመጠ፤ ሕዝቡም ሁሉ በባሕር ዳር በሞድር ላይ ነበሩ።

፪ በሞሳሌም ብዙ ያስተምራቸው ነበር፤ በትምህርቱም አላቸው። ስሙ።

፫-፭ ሌላውም ብዙ መሬት በሌለበት በጭንጫ ላይ ወደቀና ጥልቅ መሬት ስላልነበረው ወዲያው በቀለ፤

፮ ፀሐይም ሲወጣ ጠወለገ፤ ሥርም ስላልነበረው ደረቀ።

፯ ሌላውም በእሾህ መካከል ወደቀ፤ እሾህም ወጣና አነቀው፤ ፍሬም አልሰጠም።

፰ ሌላውም በመልካም መሬት ላይ ወደቀና ወጥቶ አድጎ ፍሬ ሰጠ፤ እንዲም ሠላሳ እንዲም ሰድሳ እንዲም መቶ አፈራ።

፱ የሚሰማ ጆሮ ያለው ይሰማ አለ።

፲ ብቻውንም በሆነ ጊዜ፤ በዙሪያው የነበሩት ከአሥራ ሁለቱ ጋር ስለ ሞሳሌው ጠየቁት።

፲፩-፲፫ አላቸውም። ይህን ሞሳሌ አታውቁምን? እንዴትስ ሞሳሌዎቹን ሁሉ ታውቃላችሁ?

፲፬ ዘራው ቃሉን ይዘራል። ቃልም በተዘራበት በመንገድ ዳር የሆኑት እነዚህ ናቸው።

፲፭ በሰሙት ጊዜም ሰይጣን ወዲያው መጥቶ በልባቸው የተዘራውን ቃል ይወስዳል።

፲፮ እንዲሁም በጭንጫ ላይ የተዘሩት እነዚህ ናቸው፤ ቃሉንም ስምተው ወዲያው በደስታ ይቀበሉታል።

፲፱ ለጊዜውም ነው እንጂ በእነርሱ ሥር የላቸውም፤ ኋላም በቃሉ ምክንያት መከራ ወይም ሰደት በሆነ ጊዜ ወዲያው ይሰናከላሉ።

፲፮ በእሾህም የተዘሩት ሌሎች ናቸው። ቃሉን የሰሙት እነዚህ ናቸው።

፲፱ የዚህም ዓለም አሳብና የባለጠግነት ማታለል የሌላውም ነገር ምኞት ገብተው ቃሉን ያንቃሉ፤ የማያፈሩም ይሆናል።

፳ በመልካምም መሬት የተዘሩት ቃሉን ሰምተው የሚቀበሉት አንዲም ሠላሳ አንዲም ስድሳ አንዲም መቶ ፍሬ የሚያፈሩት እነዚህ ናቸው።

፳፩ እንዲህም አላቸው። መብራትን ከዕንቅብ ወይስ ከአልጋ በታች ሊያኖሩት ያመጡታልን? በመቅረዝ ላይ ሊያኖሩት አይደለምን?

፳፪ እንደገለጥ ባይሆን የተሰወረ የለምና፤ ወደ ግልጥ እንዲመጣ እንጂ የተሸሸገ የለም።

፳፫ የሚሰማ ጆሮ ያለው ቢኖር ይሰማ።

፳፬ አላቸውም። ምን እንድትሰሙ ተጠበቁ። በምትሰፍሩበት መስፈሪያ ይሰፈርላችኋል ለእናንተም ይጨመርላችኋል።

፳፭ ላለው ይሰጠዋልና፤ ከሌለውም ያው ያለው እንኳ ይወሰድበታል።

፳፮ እርሱም አለ። በምድር ዘርን እንደሚዘራ ሰው የእግዚአብሔር መንግሥት እንደዚህ ናት ሌሊትና ቀን ይተኛልም ይነሣልም።

፳፯ እርሱም እንዴት እንደሚሆን ሳያውቅ ዘሩ ይበቅላል ያድግማል።

፳፰ ምድሪቱም አውቃ በመጀመሪያ ቡቃያ ኋላም ዛላ ኋላም በዛላው ፍጹም ሰብል ታፈራለች።

፳፱ ፍሬ ግን ሲበሰል መከር ደርሶአልና ወዲያው ማጭድ ይልካል።

፴ እርሱም አለ። የእግዚአብሔርን መንግሥት በምን እናስመስላታለን? ወይስ በምን ምሳሌ እንመስላታለን?

፴፩ እንደ ሰናፍጭ ቅንጣት ናት፤ እርሰዋም በምድር በተዘራች ጊዜ በምድር ካለ ዘር ሁሉ ታንሳለች፤ በተዘራችም ጊዜ ትወጣለች ከአትክልትም ሁሉ የምትበልጥ ትሆናለች።

፴፪ የሰማይ ወፎችም በጥላዋ ሊሰፍሩ እስኪችሉ ታላላቅ ቅርንጫፎች ታደርጋለች።

፴፫ መሰማትም በሚችሉበት መጠን እነዚህን በሚመሰል በብዙ ምሳሌ ቃሉን ይነግራቸው ነበር፤ ያለ ምሳሌ ግን አልነገራቸውም።

፴፬ ለብቻቸውም ሲሆኑ ነገሩን ሁሉ ለገዛ ደቀ መዛሙርቱ ይፈታላቸው ነበር።

፴፭ በዚያም ቀን በመሸ ጊዜ። ወደ ማዶ እንሻገር አላቸው።

፴፮ ሕዝቡንም ትተው በታንኳ እንዲያው ወሰዱት፤ ሌሎች ታንኳዎችም ከእርሱ ጋር ነበሩ።

፴፯ ብርቱ ዐውሎ ነፋስም ተነሣና ውኃ በታንኳይቱ እስኪሞላ ድረስ ማዕበሉ በታንኳይቱ ይገባ ነበር።

፴፰ እርሱም በስተኋላዎ ትራስ ተንተርሶ ተኝቶ ነበር፤ አንቅተውም። መምህር ሆይ፣ ሰንጠፋ አይገድህምን? አሉት።

፴፱ ነቅቶም ነፋሱን ገሠጸው ባሕሩንም። ዝም በል፣ ፀጥ በል አለው። ነፋሱም ተወ ታላቅ ፀጥታም ሆነ።

፵ እንዲህ የምትፈሩ ስለ ምን ነው? እንዴትስ እምነት የላችሁም? አላቸው።

፵፩ እጅግም ፈሩና። እንግዲህ ነፋስም ባሕርም የሚታዘዙለት ይህ ማን ነው? ተባባሉ።

፳

፩ ወደ ባሕር ማዶም ወደ ጌርጌሴኖን አገር መጡ።

፪ ከታንኳይቱም በወጣ ጊዜ፣ ርኩስ መንፈስ የያዘው ሰው ከመቃብር ወጥቶ ወዲያው ተገናኘው፤

፫ እርሱም በመቃብር ይኖር ነበር፣ በሰንሰለትም ሰንኳ ማንም ሊያሰረው በዚያን ጊዜ አይችልም ነበር፤

፬ ብዙ ጊዜ በእግር ብረትና በሰንሰለት ይታሰር ነበርና ዳሩ ግን ሰንሰለቱን ይበጣጥስ እግር ብረቱንም ይሰባብር ነበር፤

፭ ሊያሸንፈውም የሚችል አልነበረም፤

፮ ሁልጊዜም ሌሊትና ቀን በመቃብርና በተራራ ሆኖ ይጮኽ ነበር ሰውነቱንም በድንጋይ ይቧጩር ነበር።

፯ አየሱስንም ከሩቅ ባየ ጊዜ ርጦ ሰገደለት፡

፰ በታላቅ ድምፅም እየጮኸ። የልዑል እግዚአብሔር ልጅ አየሱስ ሆይ፣ ከአነተ ጋር ምን አለኝ? እንዳታሠቃየኝ በእግዚአብሔር አምልሃለሁ አለ፤

፱ አነተ ርኩስ መንፈስ፣ ከዚህ ሰው ውጣ ብሎት ነበርና።

፲ ስምህ ማን ነው? ብሎ ጠየቀው። ብዙዎች ነገና ሰሜ ሌጌዎን ነው አለው።

፲፩ ከአገርም ውጭ እንዳይሰዳቸው አጥብቆ ለመነው።

፲፪ በዚያም በተራራ ጥግ ብዙ የእሪያ መንጋ ይሰማራ ነበርና።

፲፫ ወደ እሪያዎቹ እንድንገባ ሰደደን ብለው ለመኑት።

፲፫ ኢየሱስም ፈቀደላቸው። ርኩሳን መናፍሰቱም ወጥተው ወደ እሪያዎቹ ገቡ። ሁለት ሺህም የሚያህል መንገድ ከአፋፋ ወደ ባሕር ተጣደፉና በባሕር ሰጠው።

፲፬ እረኞቹም ሸሽተው በከተማውና በአገሩ አወሩ፤ ነገሩም ምን እንደ ሆነ ለማየት መጡ።

፲፭ ወደ ኢየሱስም መጡ። አጋንንትም ያደሩበትን ሌጌዎንም የነበረበትን ሰው ተቀምጦ ለብሶም ልቡም ተመልሶ አዩና ፈሩ።

፲፮ ያዩት ሰዎችም አጋንንት ላደሩበት ሰው የሆነውንና ስለ እሪያዎቹ ተረኩላቸው።

፲፯ ከአገራቸውም እንዲሄድላቸው ይለምኑት ጀመር።

፲፰ ወደ ታንኳይቱም በገባ ጊዜ አጋንንት አድረውበት የነበረው ሰው ከእርሱ ጋር እንዲኖር ለመነው።

፲፱ ኢየሱስም አልፈቀደላትም፣ ነገር ግን። ወደ ቤትህ በቤተ ሰዎችህ ዘንድ ሄደህ ጌታ እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገልህ እንዴትስ እንደ ማረህ አውራላቸው አለው።

፳ ሄዶም ኢየሱስ እንዴት ያለ ታላቅ ነገር እንዳደረገልት አሥር ከተማ በሚባል አገር ይሰብክ ጀመር፣ ሁሉም ተደነቁ።

፳፩ ኢየሱስም ደግሞ በታንኳይቱ ወደ ማዶ ከተሻገረ በኋላ ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ። በባሕርም አጠገብ ነበረ።

፳፪ ኢየሱስ የተባለ ከምኩራብ አለቆች አንዱ መጣ፤ ባየውም ጊዜ በአግሩ ላይ ወደቀና።

፳፫ ታናሽቱ ልጄ ልትሞት ቀርባለችና እንድትድንና በሕይወት እንድትኖር መጥተህ እጅህን ጫንባት ብሎ አጥብቆ ለመነው።

፳፬ ከእርሱም ጋር ሄደ። ብዙ ሕዝብም ተከተሉት አጋፉትም።

፳፭ ከአሥራ ሁለት ዓመትም ጀምሮ ደም የሚፈሳት ሴት ነበረች።

፳፮ ከብዙ ባለ መድኃኒቶችም ብዙ ተሠቃየች፤ ገንዘብዋንም ሁሉ ከሰራ ባሰባት እንጂ ምንም አልተጠቀመችም፤

፳፯ የኢየሱስንም ወራ ሰምታ በሰተኋላው በሰዎች መካከል መጥታ ልብሱን ዳሰሰች።

፳፰ ልብሱን ብቻ የዳሰሰሁ እንደ ሆነ እድናለሁ ብላለችና።

፳፱ ወዲያውም የደምዋ ምንጭ ደረቀ ከሥቃይዋም እንደዳነች በሰውነትዋ አወቀች።

፵ ወዲያውም ኢየሱስ ከእርሱ ኃይል እንደ ወጣ በገዛ ራሱ አውቆ በሕዝቡ መካከል ዘወር ብሎ። ልብሱን የዳሰሰ ማን ነው? አለ።

፲፩ ደቀ መዛሙርቱም። ሕዝቡ ሲያጋፉህ እያየህ። ማን ዳስሰኝ ትላለህን? አሉት።

፲፪ ይህንም ያደረገችውን ለማየት ዘወር ብሎ ይመለከት ነበር።

፲፫ ሴቲቱ ግን የተደረገላትን ሰለወቀች። እየፈራች እየተንቀጠቀጠችም። መጥታ በፊቱ ተደፋች እውነቱንም ሁሉ ነገረችው።

፲፬ እርሱም። ልጄ ሆይ፣ እምነትሽ አድኖሻል፤ በሰላም ሂጂ ከሥቃይሽም ተፈወሽ አላት።

፲፭ እርሱም ገና ሲናገር ከምኩራብ አለቃው ቤት ዘንድ የመጡት። ልጅህ ሞታለች፤ ሰለ ምን መምህሩን አሁን ታደክመዋለህ? አሉት።

፲፮ ኢየሱስ ግን የተናገሩትን ቃል አድምጦ ለምኩራቡ አለቃ። እመን ብቻ እንጂ አትፍራ አለው።

፲፯ ከጴጥሮስም ከያዕቆብም ከያዕቆብም ወንድም ከዮሐንስ በቀር ማንም እንዲከተለው አልፈቀደም።

፲፰ ወደ ምኩራቡ አለቃ ቤትም መጥቶ ሰዎች ሲንጫጩና ሲያለቅሱ ዋይታም ሲያበዙ አየ፤

፲፱ ገብቶም። ሰለ ምን ትንጫጫላችሁ ታለቅሳላችሁም? ብላቴናይቱ ተኝታለች እንጂ አልሞተችም አላቸው።

፳ በጣምም ሳቁበት። እርሱ ግን ሁሉን አሰወጥቶ የብላቴናይቱን አባትና እናትም ከእርሱ ጋር የነበሩትንም ይዞ ብላቴናይቱ ወዳለችበት ገባ።

፳፩ የብላቴናይቱንም እጅ ይዞ። ጣሊታ ቁሚ አላት፤ ፍችውም አንቺ ብላቴና ተነሽ እልሻለሁ ነው።

፳፪ ብላቴናይቱም የአሥራ ሁለት ዓመት ልጅ ነበረችና ወዲያው ቆማ ተመላለሰች። ወዲያውም ታላቅ መገረም ተገረመ።

፳፫ ይህንም ማንም እንዲያውቅ አጥብቆ አዘአቸው። የምትበላውን ሰጡአት አላቸው።

፳

፩ ከዚያም ወጥቶ ወደ ገዛ አገሩ መጣ ደቀ መዛሙርቱም ተከተሉት።

፪ ስንበትም በሆነ ጊዜ በምኩራብ ያሰተምር ጀመር፤ ብዙዎችም ሰምተው ተገረሙና። እነዚህን ነገሮች ይህ ከወዳት

አገኛቸው? ለዚህ የተሰጠችው ጥበብ ምንድር ናት? በእጅም የሚደረገው እንደነዚህ ያሉ ተአምራት ምንድር ናቸው?

፫ ይህን ጸራቢው የማርያም ልጅ የያቆብም የዮሳም የይሁዳም የሰምዖንም ወንድም አይደለምን? እንቶቹስ በዚህ በእኛ ዘንድ አይደሉምን? አሉ፤ ይሰናከሉበትም ነበር።

፬ ኢየሱሱም። ነቢይ ከገዛ አገሩና ከገዛ ዘመዶቹ ከገዛ ቤቱም በቀር ሳይከበር አይቀርም አላቸው።

፭ በዚያም በጥቂቶች ድውዮች ላይ እጅን ጭኖ ከመፈወስ በቀር፣ ተአምር ሊያደርግ ምንም አልቻለም።

፮ ስለ አለማመናቸውም ተደነቀ። በመንደሮችም እያሰተማረ ይዞር ነበር።

፯ አሰራ ሁለቱንም ወደ እርሱ ጠራ ሁለት ሁለቱንም ይልካቸው ጀመር። በርኩሳን መናፍሰትም ላይ ሥልጣን ሰጣቸው።

፰ ለመንገድም ከበትር በቀር እንጀራም ቢሆን ከረጢትም ቢሆን መሐለቅም በመቀነታቸው ቢሆን እንዲይዙ አዘዛቸው።

፱ በእግራችሁ ጫማ አድርጉ እንጂ ሁለት እጅ ጠባብ አትልበሱ አለ።

፲ በማናቸውም ሰፍራ ወደ ቤት ብትገቡ ከዚያ እስክትወጡ ድረስ በዚያው ተቀመጡ።

፲፩ ከማይቀበሉአችሁና ከማይሰሙአችሁ ሰፍራ ሁሉ፣ ከዚያ ወጥታችሁ ምስክር ይሆንባቸው ዘንድ ከእግራችሁ በታች ያለውን ትቢያ አራግፉ። እውነት እላችኋለሁ፣ ከዚያች ከተማ ይልቅ ለሰዶምና ለገሞራ በፍርድ ቀን ይቀልላቸዋል አላቸው።

፲፪ ወጥተውም ንስሐ እንዲገቡ ሰበኩ፣ ብዙ አጋንንትንም አወጡ።

፲፫ ብዙ ድውዮችንም ዘይት እየቀቡ ፈወሱአቸው።

፲፬ ሰሙም ተገልጦአልና ንጉሡ ሄሮድስ በሰማ ጊዜ። መጥምቁ ዮሐንስ ከሙታን ተነሥቶአል ስለዚህም ኃይል በእርሱ ይደረጋል አለ።

፲፭ ሌሎችም። ኤልያስ ነው አሉ፤ ሌሎችም። ከነቢያት እንደ እንዲ ነቢይ ነው አሉ።

፲፮ ሄሮድስ ግን ሰምቶ። እኔ ራሱን ያሰቁረጥሁት ዮሐንስ ይህ ነው እርሱ ከሙታን ተነሥቶአል አለ።

፲፯ ሄሮድስ የወንድሙን የፊልጶስን ሚስት ሄሮድያዳን አግብቶ ነበርና በእርሰዋ ምክንያት ራሱ ልኮ ዮሐንስን አሰይዞ በወሳኒ አሳሰሮት ነበር፤

፲፯ የሐንሰ ሄሮድስን። የወንድምህ ሚስት ለአንተ ልትሆን አልተፈቀደም ይለው ነበርና።

፲፱ ሄሮድያዳ ግን ተቃውሟው ልትገድለው ትፈልግ ነበር አልቻለችም፤

፳ ሄሮድስ የሐንሰ ጻድቅና ቅዱስ ሰው እንደ ሆነ አውቆ ይፈራውና ይጠባበቀው ነበር፤ እርሱንም ሰምቶ በብዙ ነገር ያመነታ ነበር፤

፳፩ በደስታም ይሰማው ነበር። ሄሮድስም በተወለደበት ቀን ለመኳንንቱና ለሻለቆቹ ለገሊላም ሹማምንት ግብር ባደረገ ጊዜ ምቹ ቀን ሆነላትና

፳፪ የሄሮድያዳ ልጅ ገብታ ስትዘፍን ሄሮድስንና ከእርሱ ጋር የተቀመጡትን ደስ አስኘቻቸው። ንጉሡም ብላቴናይቱን። የምትወጇውን ሁሉ ለምኒኝ እስጥሽማለሁ አላት፤

፳፫ የመንግሥቱ እኩሌታ ስንኳ ቢሆን የምትለምኒውን ሁሉ እስጥሻለሁ ብሎ ማለላት።

፳፬ ወጥታም ለእናትዋ። ምን ልለምነው? አለች። እርሰዋም። የመጥምቁን የየሐንሰን ራስ አለች።

፳፭ ወዲያውም ፈጥና ወደ ንጉሡ ገብታ። የመጥምቁን የየሐንሰን ራስ በወጭት አሁን ልትሰጠኝ እወዳለሁ ብላ ለመነታው።

፳፮ ንጉሡም እጅግ አዝኖ ስለ መሐላው ከእርሱም ጋር ስለ ተቀመጡት ሊነሣት አልወደደም።

፳፯ ወዲያውም ንጉሡ ባለ ወግ ልኮ ራሱን እንዲያመጣ አዘዘው። ሄደም በወሳኒ ራሱን ቈረጠ፤

፳፱ ራሱንም በወጭት አምጥቶ ለብላቴናይቱ ሰጣት። ብላቴናይቱም ለእናትዋ ሰጠች።

፴ ደቀ መዛሙርቱም ሰምተው መጡ በድኑንም ወሰደው ቀበሩት።

፴፩ ሐዋርያትም ወደ ኢየሱስ ተሰብስበው ያደረጉትንና ያስተማሩትን ሁሉ ነገሩት።

፴፪ እናንት ራሳችሁ ብቻችሁን ወደ ምድረ በዳ ኑና ጥቂት ዕረፉ አላቸው፤ የሚመጡና የሚሄዱ ብዙዎች ነበሩና። ለመብላት እንኳ ጊዜ አጡ።

፴፫ በታንኳውም ብቻቸውን ወደ ምድረ በዳ ሄዱ።

፴፬ ሰዎችም ሲሄዱ አዩኦቸው ብዙዎችም እወቁአቸውና ከከተሞች ሁሉ በእግር እየሮጡ ወዲያ ቀደሙአቸው ወደ እርሱም ተሰበሰቡ።

፴፬ ኢየሱስም ወጥቶ ብዙ ሕዝብ አየና እረኛ እንደሌላቸው በጎች ስለ ነበሩ አዘነላቸው። ብዙም ነገር ያስተምራቸው ጀመር።

፴፭ በዚያን ጊዜም ብዙ ሰዓት ካለፈ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ወደ እርሱ ቀርበው። ቦታው ምድረ በዳ ነው አሁንም መሸቶአል፤

፴፮ የሚበሉት የላቸውምና በዙሪያ ወዳሉ ገጠሮችና መንደሮች ሄደው እንጀራ ለራሳቸው እንዲገዙ አሰናብታቸው አሉት።

፴፯ እርሱ ግን መልሶ። እናንተ የሚበሉትን ሰጡአቸው አላቸው። ሄደን እንጀራ በሁለት መቶ ዲናር እንግዛላቸውን? እንዲበሉም እንሰጣቸውን? አሉት።

፴፰ እርሱም። ሰንት እንጀራ አላችሁ? ሂዱና እዩ አላቸው። ባወቁም ጊዜ። አምስት፣ ሁለትም ዓሣ አሉት።

፴፱ ሁሉንም በየክፍሉ በለመለመ ሣር ላይ እንዲያስቀምጡአቸው አዘዛቸው።

፵ መቶ መቶውና አምሳ አምሳው እየሆኑ በተራ በተራ ተቀመጡ።

፵፩ አምስቱንም እንጀራ ሁለቱንም ዓሣ ይዞ ወደ ሰማይ አሻቅቦ አየና ባረከ። እንጀራውንም ቁርሶ እንዲያቀርቡላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ።

፵፪ ሁለቱን ዓሣ ደግሞ ለሁሉ ከፈለ። ሁሉም በልተው ጠገቡ፤

፵፫ ከቀረሰራሹም አሥራ ሁለት መሶብ የሞላ እነሁ ከዓሣውም ደግሞ።

፵፬ እንጀራውንም የበሉት ወንዶቹ አምስት ሺህ ነበሩ።

፵፭ ወዲያውም ሕዝቡን ሲያሰናብት ሳለ ደቀ መዛሙርቱ በታንኳ ገብተው ወደ ማዶ ወደ ቤተ ሳይዳ እንዲቀድሙት ግድ አላቸው።

፵፮ ካሰናብታቸውም በኋላ ሊጸልይ ወደ ተራራ ወጣ።

፵፯ በመሸም ጊዜ ታንኳይቱ በባሕር መካከል ሳለች እርሱ ብቻውን በምድር ላይ ነበረ።

፵፰ ነፋስ ወደ ፊታቸው ነበረና እየቀዘፉ ሲጨነቁ አይቶ፣ ከሌሊቱ በአራተኛው ክፍል በባሕር ላይ እየሄደ ወደ እነርሱ መጣ፤ ሊያልፋቸውም ይወድ ነበር።

፵፱ እነርሱ ግን በባሕር ላይ ሲሄድ ባዩት ጊዜ ምትሀት መሰላቸውና ጮኹ።

፶ ሁሉ አይተውታልና፣ ታወኩም። ወዲያውም ተናገራቸውና። አይዘአችሁ፤ እኔ ነኝ፣ አትፍሩ አላቸው።

፶፩ ወደ እነርሱም ወደ ታንኳይቱ ገባ፤ ነፋሱም ተወ፤ በራሳቸውም ያለ መጠን እጅግ ተገረሙ፤

፶፪ ስለ እንጀራው አላስተዋሉምና፤ ነገር ግን ልባቸው ደንዘዘ ነበር።

፶፫ ተሻግረውም ወደ ሞድር ወደ ጌንሴሬጥ ደረሱ ታንኳይቱንም አሰጠጉ።

፶፬ ከታንኳይቱም ሲወጡ ወዲያው አውቀውት

፶፭ በዚያች አገር ሁሉ ዙሪያ ሮሙና እርሱ እንዳለ ወደ ሰሙበት ስፍራ ሕመምተኞችን በአልጋ ላይ ያመጡ ጀመር።

፶፮ በገባበትም ስፍራ ሁሉ፤ መንደርም ከተማም ገጠርም ቢሆን፤ በገበያ ድውዮችን ያኖሩ ነበር፤ የልብሱንም ጫፍ እንኳ ሊዳሰሱ ይለምኑት ነበር የዳሰሱትም ሁሉ ዳኑ።

፯

፩ ፈሪሳውያንና ከጻፎች ወገን ከኢየሩሳሌም የመጡትም ወደ እርሱ ተሰበሰቡ።

፪ ከደቀ መዛሙርቱም እንዳንድ በርኩስ ማለት ባልታጠበ እጅ እንጀራ ሲበሉ አዩ።

፫ ፈሪሳውያንና አይሁድም ሁሉ የሸማግሎችን ወግ ሲጠብቁ እጃቸውን ደሳና አድርገው ሳይታጠቡ አይበሉምና፤

፬ ከገበያም ተመልሰው ካልታጠቡ አይበሉም፤ ጽዋንም ማድጋንም የናስ ዕቃንም አልጋንም እንደ ማጠብ ሌላ ነገር ሊጠብቁት የተቀበሉት ብዙ አለ።

፭ ፈሪሳውያንም ጻፎችም። ደቀ መዛሙርትህ እንደ ሸማግሎቶች ወግ ስለ ምን አይሄዱም? ነገር ግን እጃቸውን ሳይታጠቡ እንጀራ ይበላሉ ብለው ጠየቁት።

፮ እርሱ ግን እንዲህ አላቸው። ኢሳይያስ ስለ እናንተ ስለ ግብዘቶች። ይህ ሕዝብ በከንፈሩ ያከብረኛል ልቡ ግን ከእኔ በጣም የራቀ ነው፤

፯ የሰውም ሥርዓት የሆነ ትምህርት እያስተማሩ በከንቱ ያመልኩኛል ተብሎ እንደ ተጻፈ በእውነት ትንቢት ተናገረ።

፰ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ትታችሁ ጽዋን ማድጋንም እንደ ማጠብ የሰውን ወግ ትጠብቃላችሁ። ይህንም የመሰለ ብዙ ሌላ ነገር ታደርጋላችሁ።

፱ እንዲህም አላቸው። ወጋችሁን ትጠብቁ ዘንድ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ እጅግ ንቃችኋል።

፲ ሙሴ። አባትህንና እናትህን አክብር፤ ደግሞ። አባቱን ወይም እናቱን የሰደበ ፈጽሞ ይሙት ብሎአልና።

፲፩ እናንተ ግን ትላላችሁ። ሰው አባቱን ወይም እናቱን። ከእኔ የምትጠቀምበት ነገር ሁሉ ቊርባን ማለት መባ ነው ቢል።

፲፪ ለአባቱና ለእናቱ ምንም እንኳ ሊያደርግ ወደ ፊት አትፈቅዱለትም፤

፲፫ ባስተላለፋችሁትም ወግ የእግዚአብሔርን ቃል ትሽራላችሁ፤ እንደዚሁም ይህን የሚመሰል ብዙ ነገር ታደርጋላችሁ።

፲፬ ደግሞም ሕዝቡን ጠርቶ። ሁላችሁ እኔን ሰሙ አስተውሉም።

፲፭ ከሰው የሚወጡት ሰውን የሚያረክሱ ናቸው እንጂ ከሰው ውጭ የሚገባውስ ሊያረክሰው የሚችል ምንም የለም።

፲፮ የሚሰማ ጆሮ ያለው ቢኖር ይሰማ አላቸው።

፲፯ ከሕዝቡ ዘንድ ወደ ቤት ከገባ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ ምሳሌውን ጠየቁት።

፲፰ እርሱም። እናንተ ደግሞ እንደዚህ የማታሰተውሉ ናችሁን? ከውጭ ወደ ሰው የሚገባ ሊያረክሰው ምንም እንዳይችል አትመለከቱምን?

፲፱ ወደ ሆድ ገብቶ ወደ እዳሪ ይወጣል እንጂ ወደ ልብ አይገባምና፤ መብልን ሁሉ እያጠራ አላቸው።

፳ እርሱም አለ። ከሰው የሚወጣው ሰውን የሚያረክስ ያ ነው።

፳፩ ከውስጥ ከሰው ልብ የሚወጣ ክፉ አሳብ።

፳፪ ዝሙት፣ መሰረቅ፣ መግደል፣ ምንዝርነት፣ መገምጃት፣ ክፋት፣ ተንኩል፣ መዳራት፣ ምቀኝነት፣ ሰድብ፣ ትዕቢት፣ ሰንፍና ናቸውና፤

፳፫ ይህ ክፉው ሁሉ ከውስጥ ይወጣል ሰውን ያረክሰዋል።

፳፬ ከዚያም ተነሥቶ ወደ ጢሮስና ወደ ሲዶና አገር ሄደ። ወደ ቤትም ገብቶ ማንም እንዳያውቅበት ወደደ ሊሰወርም አልተቻለውም፤

፳፭ ወዲያው ግን ታናሺቱ ልጅዋ ርኩስ መንፈስ ያደረባት እንዲት ሴት ስለ እርሱ ሰምታ መጣችና በእግሩ ላይ ተደፋች

፳፮ ሴቲቱም ግሪክ፣ ትውልድዋም ሲሮፊኒቃዊት ነበረች፤ ከልጅዋ ጋኔን ያወጣላት ዘንድ ለመነቸው።

፳፯ ኢየሱስ ግን። ልጆቹ በፊት ይጠግቡ ዘንድ ተዪ የልጆቹን እንጀራ ይዞ ለቡችሎች መጣል አይገባምናአላት።

፳፯ እርሰዋም መልሳ። አዎን፣ ጌታ ሆይ፣ ቡችሎች እንኳ ከማዕድ በታች ሆነው የልጆችን ፍርፋሪ ይበላሉ አላችው።

፳፱ እርሱም። ስለዚህ ቃልሽ ሂጂ ጋኔኑ ከልጅሽ ወጥቶአል አላት።

፴ ወደ ቤትዋም ሄዳ ጋኔኑ ወጥቶ ልጅዋም በአልጋ ላይ ተኝታ አገኘች።

፴፩ ደግሞም ከጢሮስ አገር ወጥቶ በሲዶና አልፎ አሥር ከተማ በሚባል አገር መካከል ወደ ገሊላ ባሕር መጣ።

፴፪ ደንቆሮና ኩልታፋም የሆነ ሰው ወደ እርሱ አመጡ።

፴፫ እጁንም ይጭንበት ዘንድ ለመኑት። ከሕዝቡም ላይቶ ለብቻው ወሰደው። ጣቶችንም በጀሮቹ አገባ እንትፍም ብሎ መላሱን ዳሰሰ፤

፴፬ ወደ ሰማይም አሻቅቦ አይቶ ቃተተና። ኤፍታህ አለው። እርሱም ተከፈት ማለት ነው።

፴፭ ወዲያውም ጀሮቹ ተከፈቱ የመላሱም እስራት ተፈታ አጥርቶም ተናገረ።

፴፮ ለማንም አትንገሩ ብሎ አዘዛቸው እነርሱ ግን ባዘዛቸውም መጠን ይልቅ እጅግ አወሩት።

፴፯ ያለ መጠንም ተገረሙና። ሁሉን ደኅና አድርጎአል፤ ደንቆሮችንም እንዲሰሙ ዲዳዎችንም እንዲናገሩ ያደርጋል አሉ።

፰

፩ በዚያ ወራት ደግሞ ብዙ ሕዝብ ነበረ የሚበሉትም ስለሌላቸው ደቀ መዛሙርቱን ጠርቶ።

፪ ሕዝቡ ከእኔ ጋር እስካሁን ሦስት ቀን ውለዋልና የሚበሉት ስለሌላቸው አዘንላቸዋለሁ፤

፫ ከእነርሱም አንዳንዶቹ ከሩቅ መጥተዋልና ጠማቸውን ወደ ቤታቸው ባሰናብታቸው በመንገድ ይዘላሉ አላቸው።

፬ ደቀ መዛሙርቱም። በዚህ በምድረ በዳ እንጀራ ከየት አግኝቶ ሰው እነዚህን ማጥገብ ይችላል? ብለው መለሱለት።

፭ እርሱም። ሰንት እንጀራ አላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። እነርሱም። ሰባት አሉት።

፮ ሕዝቡም በምድር እንዲቀመጡ አዘዘ። ሰባቱንም እንጀራ ይዞ አመሰገነ፤ ቈርሶም እንዲያቀርቡላቸው ለደቀ መዛሙርቱ ሰጠ፤ ለሕዝቡም አቀረቡ።

፮ ጥቂትም ትንሽ ዓሣ ነበራቸው፤ ባረከውም ይህንም ደግሞ እንዲያቀርቡላቸው አዘዘ።

፩ በሉም ጠገቡም፣ የተረፈውንም ቍርሰራሽ ሰባት ቅርጫት አነሡ።

፪ የበሉትም አራት ሺህ ያህል ነበሩ።

፫ እስናበታቸውም። ወዲያውም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ወደ ታንኳይቱ ገብቶ ወደ ዳልማኑታ አገር መጣ።

፬ ፈሪሳውያንም ወጡና ሊፈትኑት ከሰማይ ምልክት ከእርሱ ፈልገው ከእርሱ ጋር ይከራከሩ ጀመር።

፭ በመንፈሱም እጅግ ቃተተና። ይህ ትውልድ ስለ ምን ምልክት ይፈልጋል? እውነት እላችኋለሁ፣ ለዚህ ትውልድ ምልክት አይሰጠውም አለ።

፮ ትቶአቸውም እንደ ገና ወደ ታንኳይቱ ገብቶ ወደ ማዶ ሄደ።

፯ እንጀራ መያዝም ረሱ፣ ለእነርሱም ከአንድ እንጀራ በቀር በታንኳይቱ አልነበራቸውም።

፰ እርሱም። ተጠንቀቁ፤ ከፈሪሳውያንና ከሄሮድስ እርሾ ተጠበቁ ብሎ አዘዛቸው።

፱ እርስ በርሳቸውም። እንጀራ ስለሌለን ይሆናል ብለው ተነጋገሩ።

፲ አየሱስም አውቆ እንዲህ አላቸው። እንጀራ ስለሌላችሁ ስለ ምን ትነጋገራላችሁ? ገና አልተመለከታችሁምን? አላስተዋላችሁምን?

፲፩ ልባችሁስ ደንዝዘአልን? ዓይን ሳላችሁ አታዩምን? ጆሮስ ሳላችሁ አትሰሙምን? ትዝስ አይላችሁምን?

፲፪ አምሰቱን እንጀራ ለአምሰት ሺህ በቁረስሁ ጊዜ፣ ቍርሰራሹ የሞላ ሰንት መሶብ አነሣችሁ? እነርሱም። አሥራ ሁለት አሉት።

፲፫ ሰባቱን እንጀራ ለአራት ሺህ በቁረስሁ ጊዜ፣ ቍርሰራሹ የሞላ ሰንት ቅርጫት አነሣችሁ? እነርሱም። ሰባት አሉት።

፲፬ ገና አላስተዋላችሁምን? አላቸው።

፲፭ ወደ ቤተ ሳይዳም መጡ። ዕውርም አመጡለት፣ እንዲዳሰሰውም ለመኑት።

፲፮ ዕውሩንም እጁን ይዞ ከመንደር ውጭ አወጣው፣ በዓይኑም ተፍቶበት እጁንም ጭናበት። አንዳች ታያለህን ብሎ ጠየቀው።

፲፯ አሻቅቦም። ሰዎች እንደ ዛፍ ሲመላለሱ አያለሁ አለ።

፳፭ ከዚህም በኋላ ደግሞ እጁን በዓይኑ ላይ ጫበት አጥርቶም አየና ዳነም ከሩቅም ሳይቀር ሁሉን ተመለከተ።

፳፮ ወደ ቤቱም ሰደደውና። ወደ መንደሩ አትግባ በመንደሩም ለማንም አንዳች አትናገር አለው።

፳፯ ኢየሱስና ደቀ መዛሙርቱም በፊልጶስ ቂህርያ ወዳሉ መንደሮች ወጡ በመንገድም። ሰዎች እኔ ማን እንደ ሆንሁ ይላሉ? ብሎ ደቀ መዛሙርቱን ጠየቃቸው።

፳፰ እነርሱም። መጥምቁ የሐንስ፣ ሌሎችም ኤልያስ፣ ሌሎችም ከነቢያት አንዱ ብለው ነገሩት።

፳፱ እናንተስ እኔ ማን እንደ ሆንሁ ትላላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው። ጴጥሮስም። አንተ ክርስቶስ ነህ ብሎ መለሰለት።

፴ ስለ እርሱም ለማንም እንዳይናገሩ አዘዛቸው።

፴፩ የሰው ልጅ ብዙ መከራ ሊቀበል፣ ከሽማግሌዎችም ከካህናት አለቆችም ከጳጳሮችም ሊጣል፣ ሊገደልም ከሦስት ቀንም በኋላ ሊነሣ እንዲገባው ያስተምራቸው ጀመር፤ ቃሉንም ገልጦ ይናገር ነበር።

፴፪ ጴጥሮስም ወደ እርሱ ወስዶ ይገሥጸው ጀመር።

፴፫ እርሱ ግን ዘወር አለ ደቀ መዛሙርቱንም አይቶ ጴጥሮስን ገሠጸውና። ወደ ኋላዬ ሂድ፣ አንተ ሰይጣን፤ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን ነገር አታሰብምና አለው።

፴፬ ሕዝቡንም ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ጠርቶ እንዲህ አላቸው። በኋላዬ ሊመጣ የሚወድ ቢኖር፣ ራሱን ይካድ መስቀሉንም ተሽክሞ ይከተለኝ።

፴፭ ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጠፋታልና፣ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ነፍሱን የሚያጠፋ ሁሉ ግን ያድናታል።

፴፮ ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱንም ቢያጉድል ምን ይጠቅመዋል?

፴፯ ሰውስ ስለ ነፍሱ ቤዛ ምን ይሰጣል?

፴፰ በዚህም በዘማዊና በኃጢአተኛ ትውልድ መካከል በእኔና በቃሌ የሚያፍር ሁሉ፣ የሰው ልጅ ደግሞ በአባቱ ክብር ከቅዱሳን መላእክት ጋር በመጣ ጊዜ በእርሱ ያፍርበታል።

፱

፩ እውነት እላችኋለሁ። በዚህ ከቆሙት ሰዎች የእግዚአብሔር መንግሥት በኃይል ስትመጣ እስኪያዩ ድረስ፣ ሞትን የማይቀምሱ አንዳንዶች አሉ አላቸው።

፪ ከሰድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስንና ያዕቆብን የሐንሰንም ይዞ ወደ ረጅም ተራራ ብቻቸውን አወጣቸው። በፊታቸውም ተለወጠ፤ ልብሱም አንጸባረቀ፤

፫ አጣቢም በምድር ላይ እንደዚያ ሊያነጣው እስከማይችል በጣም ነጭ ሆነ።

፬ ኤልያሰና ሙሴም ታዩአቸው። ከኢየሱስም ጋር ይነጋገሩ ነበር።

፭ ጴጥሮስም መልሶ ኢየሱስን። መምህር ሆይ፣ በዚህ መሆን ለእኛ መልካም ነውና አንድ ለአንተ አንድም ለሙሴ አንድም ለኤልያሰ ሦስት ዳሶች እንሥራ አለው።

፮ እጅግ ስለ ፈሩ የሚለውን አያውቅም ነበር።

፯ ደመናም መጥቶ ጋረዳቸው፣ ከደመናውም። የምወደው ልጅ ይህ ነው፣ እርሱን ስሙት የሚል ድምፅ መጣ።

፰ ድንገትም ዞረው ሲመለከቱ ከእነርሱ ጋር ከኢየሱስ ብቻ በቀር ማንንም አላዩም።

፱ ከተራራውም ሲወርዱ የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ያዩትን ለማንም እንዳይነገሩ አዘዛቸው።

፲ ቃሉንም ይዘው። ከሙታን መነሣት ምንድር ነው? እያሉ እርስ በርሳቸው ተጠያየቁ።

፲፩ እነርሱም። ኤልያሰ አስቀድሞ ሊመጣ እንዲገባው ጻፎች ስለ ምን ይላሉ? ብለው ጠየቁት።

፲፪ እርሱም መልሶ። ኤልያሰማ አስቀድሞ ይመጣል ሁሉንም ያቀናናል፤ ስለ ሰው ልጅም እንዴት ተብሎ ተጽፎአል? ብዙ መከራ እንዲቀበል እንዲናቅም።

፲፫ ነገር ግን እላችኋለሁ፣ ኤልያሰ ደግሞ መጥቶአል፣ ስለ እርሱም እንደ ተጻፈ የወደዱትን ሁሉ አደረጉበት አላቸው።

፲፬ ወደ ደቀ መዛሙርቱም በመጣ ጊዜ ብዙ ሕዝብ ሲከብቡአቸው ጻፎችም ከእነርሱ ጋር ሲከራከሩ አየ።

፲፭ ወዲያውም ሕዝቡ ሁሉ ባዩት ጊዜ ደነገጡ፣ ወደ እርሱም ሮጠው እጅ ነሡት።

፲፮ ጻፎችንም። ስለ ምን ከእነርሱ ጋር ትከራከራላችሁ? ብሎ ጠየቃቸው።

፲፯ ከሕዝቡ አንዱ መልሶ። መምህር ሆይ፣ ዲዳ መንፈስ ያደረበትን ልጄን ወደ አንተ አምጥቼአለሁ፤

፲፰ በያዘውም ሰፍራ ሁሉ ይጥለዋል፤ አረፋም ይደፍቃል፣ ጥርሱንም ያፋጫል ይደርቃልም፤ እንዲያወጡለትም ለደቀ መዛሙርትህ ነገርኋቸው፣ አልቻሉምም አለው።

፲፱ እርሱም መልሶ። የማታምን ትውልድ ሆይ፤ እስከመቼ ከእናንተ ጋር እኖራለሁ? እስከ መቼስ እታገሣችኋለሁ? ወደ እኔ አምጡት አላቸው።

፳ ወደ እርሱም አመጡት። እርሱንም ባየ ጊዜ ያ መንፈስ ወዲያው እንፈራገጠው፤ ወደ ምድርም ወድቆ አረፋ እየደፈቀ ተንፈራፈረ።

፳፩ አባቱንም። ይህ ከያዘው ሰንት ዘመን ነው? ብሎ ጠየቀው። እርሱም። ከሕፃንነቱ ጀምሮ ነው፤

፳፪ ብዙ ጊዜም ሊያጠፋው ወደ እሳትም ወደ ውኃም ጣለው፤ ቢቻልህ ግን እዘንልን እርዳንም አለው።

፳፫ ኢየሱስም። ቢቻልህ ትላለህ፤ ለሚያምን ሁሉ ይቻላል አለው።

፳፬ ወዲያውም የብላቴናው አባት ጮኹ። አምናለሁ፤ አለማመኔን እርዳው አለ።

፳፭ ኢየሱስም ሕዝቡ እንደ ገና ሲራወጥ አይቶ ርኩሱን መንፈስ ገሠጸና። እንተ ዲዳ ደንቆሮም መንፈስ፤ እኔ አዘሃለሁ። ከእርሱ ውጣ እንግዲህም አትግባባት አለው።

፳፮ ጮኹም እጅግም እንፈራግጦት ወጣ፤ ብዙዎችም። ሞተ እስኪሉ ድረስ እንደ ሙት ሆነ።

፳፯ ኢየሱስ ግን እጁን ይዞ አሰነሣው ቆመም።

፳፰ ወደ ቤትም ከገባ በኋላ ደቀ መዛሙርቱ። እኛ ልናወጣው ያልቻልን ስለ ምንድር ነው? ብለው ብቻውን ጠየቁት።

፳፱ ይህ ወገን በጸሎትና በጦም ካልሆነ በምንም ሊወጣ አይችልም አላቸው።

፴-፴፪ እነርሱም ነገሩን አላስተዋሉም፤ እንዳይጠይቁትም ፈሩ።

፴፫ ወደ ቅፍርናሆምም መጣ። በቤትም ሆኖ። በመንገድ እርስ በርሳችሁ ምን ተነጋገራችሁ? ብሎ ጠየቃቸው።

፴፬ እነርሱ ግን በመንገድ። ከሁሉ የሚበልጥ ማን ይሆን? ተባብለው ነበርና ዘም አሉ።

፴፭ ተቀምጦም አሥራ ሁለቱን ጠርቶ። ሰው ፊተኛ ሊሆን ቢወድ ከሁሉ በኋላ የሁሉም አገልጋይ ይሁን አላቸው።

፴፮ ሕፃንም ይዞ በመካከላቸው አቆመው አቅሮም።

፴፯ እንደዚህ ካሉ ሕፃናት እንዲን በሰሜ የሚቀበል ሁሉ እኔን ይቀበላል፤ የሚቀበላኝም ሁሉ የላከኝን እንጂ እኔን አይቀበልም አላቸው።

፴፰ ዮሐንስ መልሶ። መምህር ሆይ፤ አንድ ሰው በሰምህ አጋንንትን ሲያወጣ አየነው።

፴፱ ስለሚያከተለንም ከለከልነው አለው። ኢየሱስ ግን አለ። በሰሜ ተአምር ሠርቶ በቶሎ በእኔ ላይ ክፉ መናገር የሚችል ማንም የለምና አትከልክሉት፤

፵ የማይቃወመን እርሱ ከእኛ ጋር ነውና።

፵፩ የክርስቶስ ስለ ሆናችሁ በሰሜ ጽዋ ውኃ የሚያጠጣችሁ ሁሉ፣ ዋጋው እንዳይጠፋበት እውነት እላችኋለሁ።

፵፪ በእኔም ከሚያምኑት ከእነዚህ ከታናናሾቹ አንዱን የሚያሰናክል ሁሉ ትልቅ የወፍጮ ድንጋይ በአንገቱ ታሰር ወደ ባሕር በጣል ይሻለው ነበር።

፵፫-፵፬ ሰው ሁሉ በእሳት ይቀመማልና፣ መሥዋዕትም ሁሉ በጨው ይቀመማል።

፵ ጨው መልካም ነው፤ ጨው ግን አልጫ ቢሆን በምን ታጣፍጡታላችሁ? በነፍሳችሁ ጨው ይኑርባችሁ፣ እርስ በርሳችሁም ተሰማሙ።

I

፩ ከዚያም ተነሥቶ በዮርዳኖስ ማዶ ወደ ይሁዳ አገር መጣ፣ ደግሞም ብዙ ሰዎች ወደ እርሱ ተሰበሰቡ እንደ ልማዱም ደግሞ ያስተምራቸው ነበር።

፪ ፈሪሳውያንም ቀርበው። ሰው ሚስቱን ሊፈታ ተፈቅዶለታልን? ብለው ሊፈትኑት ጠየቁት።

፫ እርሱ ግን መልሶ። ሙሴ ምን አዘዛችሁ? አላቸው።

፬ እነርሱም። ሙሴስ የፍችዋን ጽሕፈት ጽፎ እንዲፈታት ፈቀደ አለ።

፭ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። ስለ ልባችሁ ጥንካሬ ይህችን ትእዛዝ ጻፈላችሁ።

፮ ከፍጥረት መጀመሪያ ግን እግዚአብሔር ወንድና ሴት አደረጋቸው፤

፯ ስለዚህ ሰው አባቱንና እናቱን ይተዋል ከሚሰቱም ጋር ይተባበራል።

፰ ሁለቱም አንድ ሥጋ ይሆናሉ፤ ስለዚህ አንድ ሥጋ ናቸው እንጂ ወደ ፊት ሁለት አይደሉም።

፱ እግዚአብሔር ያጣመረውን እንግዲህ ሰው አይለየው።

፲ በቤትም ደግሞ ደቀ መዛሙርቱ ስለዚህ ነገር ጠየቁት።

፲፩ እርሱም። ሚስቱን ፈትቶ ሌላ የሚያገባ ሁሉ በእርሰዋ ላይ ያመነዘራል፤

፲፪ እርሰዎም ባልዋን ፈትታ ሌላ ብታገባ ታመነዝራለች አላቸው።

፲፫ እንዲዳሰሳቸውም ሕፃናትን ወደ እርሱ አመጡ፤ ደቀ መዛሙርቱም ያመጡአቸውን ገሠጹአቸው።

፲፬ ኢየሱስ ግን አይቶ ተቆጣና። ሕፃናትን ወደ እኔ ይመጡ ዘንድ ተዉ አትከልክሉአቸው፤ የእግዚአብሔር መንግሥት እንደነዚህ ላሉት ናትና።

፲፭ እውነት እላችኋለሁ፤ የእግዚአብሔርን መንግሥት እንደ ሕፃን የማይቀበላት ሁሉ ከቶ አይገባባትም አላቸው።

፲፮ አቀፋቸውም እጇንም ጭኖ ባረካቸው።

፲፯ እርሱም በመንገድ ሲወጣ አንድ ሰው ወደ እርሱ ሮጦ ተንበረከከለትና። ቸር መምህር ሆይ፣ የዘላለም ሕይወትን አወርሰ ዘንድ ምን ላድርግ? ብሎ ጠየቀው።

፲፰ ኢየሱስም። ሰለ ምን ቸር ትለኛለህ? ከአንዱ ከእግዚአብሔር በቀር ቸር ማንም የለም።

፲፱ ትእዛዛትን ታውቃለህ፤ አታመንዝር፣ አትግደል፣ አትሰረቅ፣ በሐሰት አትመሰክር፣ አታታልል፣ አባትህንና እናትህን አክብር አለው።

፳ እርሱም መልሶ። መምህር ሆይ፣ ይህን ሁሉ ከሕፃንነቴ ጀምሮ ጠብቄአለሁ አለው።

፳፩ ኢየሱስም ወደ እርሱ ተመልክቶ ወደደውና። አንድ ነገር ጌደለህ፤ ሂድ፣ ያለህን ሁሉ ሸጠህ ለድሆች ሰጥ፣ በሰማይም መዝገብ ታገኛለህ፣ መሰቀሉንም ተሸክመህ ና፣ ተከተለኝ አለው።

፳፪ ነገር ግን ሰለዚህ ነገር ፊቱ ጠቁረ፣ ብዙ ንብረት ነበረውና እያዘነም ሄደ።

፳፫ ኢየሱስም ዘወር ብሎ አይቶ ደቀ መዛሙርቱን። ገንዘብ ላላቸው ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ይሆናል አላቸው።

፳፬ ደቀ መዛሙርቱም እነዚህን ቃሎች አደነቁ። ኢየሱስም ደግሞ መልሶ። ልጆች ሆይ፣ በገንዘብ ለሚታመኑ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት መግባት እንዴት ጭንቅ ነው።

፳፭ ባለ ጠጋ ወደ እግዚአብሔር መንግሥት ከሚገባ ግመል በመርፌ ቀዳዳ ቢያልፍ ይቀላል አላቸው።

፳፮ እነርሱም ያለ መጠን ተገረሙና እርሰ በርሳቸው። እንግዲያ ማን ሊድን ይችላል? ተባባሉ።

፳፯ ኢየሱስም ተመለከታቸውና። ይህ በእግዚአብሔር ዘንድ

እንጂ በሰው ዘንድ አይቻልም፤ በእግዚአብሔር ዘንድ ሁሉ ይቻላልና አለ።

፳፰ ዴጥርሰም። እነሆ፣ እኛ ሁሉን ትተን ተከተልንህ ይለው ጀመር።

፳፱ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለ። እውነት እላችኋለሁ፣ ስለ እኔና ስለ ወንጌል ቤትን ወይም ወንድሞችን ወይም እናቶችን ወይም አባትን ወይም እናትን ወይም ሚስትን ወይም ልጆችን ወይም እርሻን የተወ።

፴ አሁን በዚህ ዘመን ከሰደት ጋር ቤቶችን ወንድሞችንና እናቶችንም እናቶችንም ልጆችንም እርሻንም መቶ እጥፍ፣ በሚመጣውም ዓለም የዘላለም ሕይወት የማይቀበል ማንም የለም።

፴፩ ግን ብዙ ፊተኞች ኋለኞች ኋለኞችም ፊተኞች ይሆናሉ።

፴፪ ወደ ኢየሩሳሌምም ሊወጡ በመንገድ ነበሩ፣ ኢየሱስም ይቀድማቸው ነበርና ተደነቁ፤ የተከተሉትም ይፈሩ ነበር። ደግሞም አሥራ ሁለቱን ወደ እርሱ አቅርቦ ይደርስበት ዘንድ ያለውን ይነግራቸው ጀመር።

፴፫ እነሆ፣ ወደ ኢየሩሳሌም እንወጣለን፣ የሰው ልጅም ለካህናት አለቆችና ለጳጳሮች አልፎ ይሰጣል፣ የሞት ፍርድም ይፈረዱበታል፣ ለአሕዛብም አሳልፈው ይሰጡታል።

፴፬ ይዘብቱበትማል ይተፋቡትማል ይገርፉትማል ይገድሉትማል፣ በሦስተኛውም ቀን ይነሣል አላቸው።

፴፭ የዘብዳዎስ ልጆች ያዕቆብና ዮሐንስም ወደ እርሱ ቀርበው። መምህር ሆይ፣ የምንለምንህን ሁሉ እንድታደርግልን እንወዳለን አሉት።

፴፮ እርሱም። ምን ላደርግላችሁ ትወዳላችሁ? አላቸው።

፴፯ እነርሱም። በክብርህ ጊዜ አንዳችን በቀኝ አንዳችንም በግራህ መቀመጥን ስጠን አሉት።

፴፰ ኢየሱስ ግን። የምትለምኑትን አታውቁም። እኔ የምጠጣውን ጽዋ ልትጠጡ፣ እኔ የምጠመቀውን ሰ ጥምቀት ልትጠመቁ ትችላላችሁን? አላቸው።

፴፱ እነርሱም። እንችላለን አሉት። ኢየሱስም። እኔ የምጠጣውን ጽዋ ትጠጣላችሁ፣ እኔ የምጠመቀውንም ጥምቀት ትጠመቃላችሁ፤

፵ በቀኝና በግራ መቀመጥ ግን ለተዘጋጀላቸው ነው እንጂ የምሰጥ እኔ አይደለሁም አላቸው።

፵፩ አሥሩም ሰምተው በያዕቆብና በዮሐንስ ይቈጡ ጀመር።

፵፪ ኢየሱስም ወደ እርሱ ጠርቶ እንዲህ አላቸው። የእሕዛብ አለቆች ተብሎ የምታስቡት እንዲገዙአቸው ታላላቆቻቸውም በላያቸው እንዲሠለጥኑ ታውቃላችሁ።

፵፫ በእናንተስ እንዲህ አይደለም፤ ነገር ግን ማንም ከእናንተ ታላቅ ሊሆን የሚወድ የእናንተ አገልጋይ ይሁን።

፵፬ ከእናንተም ማንም ፊተኛ ሊሆን የሚወድ የሁሉ ባሪያ ይሁን፤

፵፭ እንዲሁ የሰው ልጅም ሊያገለግልና ነፍሱን ለብዙዎች ቤዛ ሊሰጥ እንጂ እንዲያገለግሉት አልመጣም።

፵፮ ወደ ኢየሱስም መጡ። ከደቀ መዛሙርቱና ከብዙ ሕዝብ ጋር ከኢየሱስ ሲወጣ የጤሜዎስ ልጅ ዕውሩ በርጤሜዎስ እየለመነ በመንገድ ዳር ተቀምጦ ነበር።

፵፯ የናዝሬቱ ኢየሱስም እንደ ሆነ በሰማ ጊዜ። የዳዊት ልጅ ኢየሱስ ሆይ፣ ማረኝ እያለ ይጮኽ ጀመር።

፵፰ ብዙዎችም ዝም እንዲል ገሠጹት፤ እርሱ ግን። የዳዊት ልጅ ሆይ፣ ማረኝ እያለ አብዝቶ ጮኽ።

፵፱ ኢየሱስም ቆመና። ጥሩት አለ። ዕውሩንም። አይዘህ። ተነሣ፣ ይጠራሃል ብለው ጠሩት።

፻ እርሱም እየዘለለ ተነሣና ልብሱን ጥሎ ወደ ኢየሱስ መጣ።

፻፩ ኢየሱስም መልሶ። ምን ላደርግልህ ትወዳለህ? አለው። ዕውሩም። መምህር ሆይ፣ አይ ዘንድ አለው።

፻፪ ኢየሱስም። ሂድ፤ እምነትህ አድናሃል አለው። ወዲያውም አየ በመንገድም ተከተለው።

1፩

፩ ወደ ኢየሩሳሌምም ከደብረ ዘይት አጠገብ ወዳሉቱ ወደ ቤተ ፋንና ወደ ቢታንያ በቀረቡ ጊዜ፣ ከደቀ መዛሙርቱ ሁለቱን ልኩ።

፪ በፊታችሁ ወዳለችው መንደር ሂዱ፣ ወዲያውም ወደ እርሰዋ ገብታችሁ ከሰው ማንም ገና ያልተቀመጠበት ውርንጫ ታስሮ ታገኛላችሁ፤ ፈትታችሁ አምጡልኝ።

፫ ማንም። ስለ ምን እንዲህ ታደርጋላችሁ? ቢላችሁ። ለጌታ ያስፈልገዋል በሉት፣ ወዲያውም ደግሞ ወደዚህ ይሰደዋል አላቸው።

፩ ሄዱም ውርንጫውንም በመንገድ መተላለፊያ በደጅ ውጭ ታሰር አገኙት፤ ፈቱትም።

፪ በዚያም ከቆሙት አንዳንዶቹ። ውርንጫውን የምትፈቱት ምን ልታደርጉት ነው አሉአቸው።

፫ እነርሱም ኢየሱስ እንዳዘዘ አሉአቸው፤ ተወክቸውም።

፬ ውርንጫውንም ወደ ኢየሱስ አመጡት፤ ልብሳቸውንም በላዩ ጣሉ፤ ተቀመጠበትም።

፭ ብዙ ሰዎችም ልብሳቸውን በመንገድ ላይ አነጠፉ፤ ሌሎችም ከዛፍ ቅጠሎችን እየቈረጡ ያነጥፉ ነበር።

፮ የሚቀድሙትም የሚከተሉትም። ሆሣዕና፤ በጌታ ስም የሚመጣ የተባረከ ነው፤

፯ በጌታ ስም የምትመጣ የአባታችን የዳዊት መንግሥት የተባረከች ናት፤ ሆሣዕና በኦርያም እያሉ ይጮኹ ነበር።

1፩ ኢየሱስም ወደ ኢየሩሳሌም ወደ መቅደስ ገባ፤ ዘወር ብሎም ሁሉን ከተመለከተ በኋላ፤ ጊዜው መሸቶ ሰለ ነበረ ከአሥራ ሁለቱ ጋር ወደ ቢታንያ ወጣ።

1፪ በማግሥቱም ከቢታንያ ሲወጡ ተራበ።

1፫ ቅጠልም ያላት በለስ ከሩቅ አይቶ ምናልባት እንዳች ይገኝባት እንደ ሆነ ብሎ መጣ፤ ነገር ግን የበለሰ ወራት አልነበረምና መጥቶ ከቅጠል በቀር ምንም አላገኘባትም።

1፬ መልሶም። ከአሁን ጀምሮ ለዘላለም ማንም ከአንቺ ፍሬ አይብላ አላት። ደቀ መዛሙርቱም ስሙ።

1፭ ወደ ኢየሩሳሌምም መጡ። ወደ መቅደስም ገብቶ በመቅደስ የሚሸጡትንና የሚገዙትን ያወጣ ጀመር፤ የገንዘብ ለዋጮችንም ገበታዎች የርግብ ሻጭዎችንም ወንበሮች ገለበጠ፤

1፮ ዕቃም ተሸክሞ ማንም በመቅደስ ሊያልፍ አልፈቀደም።

1፯ አስተማራቸውም። ቤቴ ለአሕዛብ ሁሉ የጸሎት ቤት ትባላለች ተብሎ የተጻፈ አይደለምን? እናንተ ግን የወንበዶች ዋሻ አደረጋችኋት አላቸው።

1፰ የካህናት አለቆችም ጻፎችም ስምተው፤ ሕዝቡ ሁሉ በትምህርቱ ይገረሙ ሰለ ነበር ይፈሩት ነበርና እንዴት አድርገው እንዲያጠፉት ፈለጉ።

1፱ ማታ ማታም ከከተማ ወደ ውጭ ይወጣ ነበር።

፳፫ ማለዳም ሲያልፉ በለሲቱን ከሥርዎ ደርቃ አቶአት።

፳፭ ጴጥሮስም ትዝ ብሎት። መምህር ሆይ፤ እነሆ፤ የረገምሃት

በለስ ደርቃለች አለው።

፳፪ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። በእግዚአብሔር እመኑ።

፳፫ እውነት እላችኋለሁ። ማንም ያለው ነገር እንዲደረግለት ቢያምን በልቡ ሳይጠራጠር፣ ይህን ተራራ። ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ቢል ይሆንለታል።

፳፬ ስለዚህ እላችኋለሁ። የጸለያችሁትን የለመናችሁትንም ሁሉ እንዳገኛችሁት እመኑ። ይሆንላችሁማል።

፳፭ ለጸሎትም በቆማችሁ ጊዜ፣ በሰማያት ያለው አባታችሁ ደግሞ ኃጢአታችሁን ይቅር እንዲላችሁ። በማንም ላይ እንዳች ቢኖርባችሁ ይቅር በሉት።

፳፮ እናንተ ግን ይቅር ባትሉ በሰማያት ያለው አባታችሁም ኃጢአታችሁን ይቅር አይላችሁም።

፳፯ ደግሞም ወደ ኢየሩሳሌም መጡ። እርሱም በመቅደስ ሲመላለስ፣ የካህናት አለቆችና ጳጳሮች ሽማግሌዎችም ወደ እርሱ መጥተው።

፳፰ እነዚህን በምን ሥልጣን ታደርጋለህ? ወይስ እነዚህን ለማድረግ ይህን ሥልጣን ማን ሰጠህ? አሉት።

፳፱ ኢየሱስም። እኔም እንዲት ነገር እጠይቃችኋለሁ። እናንተም መልሱልኝ፣ እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ እነግራችኋለሁ።

፴ የዮሐንስ ጥምቀት ከሰማይ ነበረችን ወይስ ከሰው? መልሱልኝ አላቸው።

፴፩ እርስ በርሳቸውም ሲነጋገሩ። ከሰማይ ነው ብንል። እንግዲያውስ ስለ ምን አላመናችሁበትም? ይለናል፤

፴፪ ነገር ግን። ከሰው ነው እንበልን? አሉ፤ ሁሉ የሐንሰን በእውነት እንደ ነቢይ ያዩት ነበርና ሕዝቡን ፈሩ።

፴፫ ለኢየሱስም መልሰው። አናውቅም አሉት ኢየሱስም። እኔም በምን ሥልጣን እነዚህን እንዳደርግ አልነግራችሁም አላቸው።

1፪

፩ በምሳሌም ይነግራቸው ጀመር። አንድ ሰው የወይን እትክልት ተከለ፣ ቅጥርም ቀጠረለት፣ መጥመቂያም ማሰለት፣ ግንብም ሠራና ለገበሬዎች አከራይቶ ወደ ሌላ አገር ሄደ።

፪ በጊዜውም ከወይን እትክልት ፍሬ ከገበሬዎቹ እንዲቀበል አንድ ባሪያ ወደ ገበሬዎቹ ላከ፤

፫ ይዘውም ደበደቡት ባደውንም ሰደዱት።

፬ ዳግመኛም ሌላውን ባሪያ ወደ እነርሱ ላከ እርሱንም ወገረው ራሱን አቁሰሉት አዋርደውም ሰደዱት።

፭ ሌላውንም ላከ፤ እርሱንም ገደሉት፤ ከሌሎችም ከብዙዎች አንዳንዱን ደበደቡ አንዳንዱንም ገደሉ።

፮ የሚወደው አንድ ልጅ ገና ነበረው፤ ልጁን ሰ ያፍሩታል ብሎ እርሱን ከሁሉ በኋላ ወደ እነርሱ ላከ።

፯ እነዚያ ገበሬዎች ግን እርስ በርሳቸው። ወራሹ ይህ ነው፤ ኑ። እንግደለው፤ ርሰቱም ለኛ ይሆናል ተባባሉ።

፰ ይዘውም ገደሉት፤ ከወይኑም አትክልት ወደ ውጭ ጣሉት።

፱ እንግዲህ የወይኑ አትክልት ጌታ ምን ያደርጋል? ይመጣል ገበሬዎቹንም ያጠፋል፤ የወይኑንም አትክልት ለሌሎች ይሰጣል።

፲-1፪ ምሳሌውንም ስለ እነርሱ እንደ ተናገረ አውቀዋልና ሊይዙት ፈለጉ፤ ነገር ግን ሕዝቡን ፈሩ። ትተውትም ሄዱ።

1፫ በንግግርም ሊያጠምዱት ከፈሪሳውያንና ከሄሮድስ ወገን የሆኑትን ወደ እርሱ ላኩ።

1፬ መጥተውም። መምህር ሆይ፤ የሰውን ፊት ሳትመለከት በእውነት የእግዚአብሔር መንገድ ታስተምራለህና እውነተኛ እንደ ሆንህ ለማንምም አንዳታደላ እናውቃለን፤ ለቁሣር ግብር መስጠት ተፈቅዶአልን ወይስ አልተፈቀደም? እንሰጥን ወይስ አንሰጥ? አሉት።

1፭ እርሱ ግን ግብዝነታቸውን አውቆ። ለምን ትፈትኑኛላችሁ? አየው ዘንድ አንድ ዲናር አምጡልኝ አላቸው።

1፮ እነርሱም አመጡለት። ይህች መልክ ጽሕፈቲቱስ የማን ናት? አላቸው፤ እነርሱም። የቁሣር ናት አሉት።

1፯ ኢየሱስም መልሶ። የቁሣርን ለቁሣር የእግዚአብሔርንም ለእግዚአብሔር አሰረክቡ አላቸው። በእርሱም ተደነቁ።

1፰ ትንሣኤ ሙታን የለም የሚሉ ሰዲቃውያን ወደ እርሱ መጥተው ጠየቁት እንዲህም አሉት።

1፱ መምህር ሆይ፤ ሙሴ። የአንድ ሰው ወንድም ሚስቱን ትቶ ልጅ ሳያስቀር ቢሞት፤ ወንድሙ ሚስቱን አግብቶ ለወንድሙ ዘር ይተካ ብሎ ጸፈለን።

፳ ሰባት ወንድማማቾች ነበሩ፤ ፊተኛውም ሚስት አግብቶ ዘር ሳያስቀር ሞተ፤

፳፩ ሁለተኛውም አገባት፤ ዘርም ሳይተው ሞተ፤ ሦስተኛውም እንዲሁ፤

፳፪ ሰባቱም አገቡአት፤ ዘርም አላሰቀሩም። ከሁሉም በኋላ ሴቲቱ ደግሞ ሞተች።

፳፫ ሰባቱ አገብተዋታልና በትንሣኤ ቀን ሲነሡ ከእነርሱ ለማናቸው ሚስት ትሆናለች?

፳፬ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው። መጻሕፍትንና የእግዚአብሔርን ኃይል አታውቁምና ሰለዚህ የምትሰቱ አይደለምን?

፳፭ ከሙታንሰ ሲነሡ በሰማያት እንዳሉ መላእክት ይሆናሉ እንጂ አያገቡም፤ አይገቡምም።

፳፮ ሰለ ሙታን ግን እንዲነሡ አግዚአብሔር። እኔ የአብርሃም አምላክ የይስሐቅም አምላክ የያዕቆብም አምላክ ነኝ እንዳለው በሙሴ መጽሐፍ በቍጥቋጦው ዘንድ የተጻፈውን አላነበባችሁምን?

፳፯ የሕያዋን አምላክ ነው እንጂ የሙታን አይደለም። እንግዲህ እጅግ ትስታላችሁ።

፳፰ ከጻፎችም እንዲ ቀርቦ ሲከራከሩ ሰማና መልካም አድርጎ እንደ መለሰላቸው አሰተውሎ። ከሁሉ ፊተኛይቱ ትእዛዝ ማናቸይቱ ናት? ብሎ ጠየቀው።

፳፱ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አለው። ከትእዛዛቱ ሁሉ ፊተኛይቱ። እስራኤል ሆይ፤ ሰማ፤ ጌታ አምላካችን እንድ ጌታ ነው።

፴፫ አንተም በፍጹም ልብህ በፍጹምም ነፍሰህ በፍጹምም አሳብህ በፍጹምም ኃይልህ ጌታ አምላክህን ውደድ የምትል ናት። ፊተኛይቱ ትእዛዝ ይህች ናት።

፴፭ ሁለተኛይቱም። ባልንጀራህን እንደ ራሰህ ውደድ የምትል እርሰዋን የምትመስል ይህች ናት። ከእነዚህ የምትበልጥ ሌላ ትእዛዝ የለችም።

፴፮ ጻፊውም። መልካም ነው፤ መምህር ሆይ፤ እንድ ነው ከእርሱም በቀር ሌላ የለም ብለህ በእውነት ተናገርህ፤

፴፫ በፍጹም ልብ በፍጹም አእምሮም በፍጹም ነፍሰም በፍጹም ኃይልም እርሱን መውደድ፤ ባልንጀራንም እንደ ራሰ መውደድ በሙሉ ከሚቃጠል መሥዋዕትና ከሌላው መሥዋዕት ሁሉ የሚበልጥ ነው አለው።

፴፬ ኢየሱስም በአእምሮ እንደ መለሰ አይቶ። አንተ ከእግዚአብሔር መንግሥት የራቅህ አይደለህም አለው። ከዚህም በኋላ ማንም ሊጠይቀው አልደፈረም።

፲፭ ኢየሱስም በመቅደስ ሲያስተምር መልሶ እንዲህ አለ። ጻፎች ክርስቶስ የዳዊት ልጅ ነው እንዴት ይላሉ?

፲፬ ዳዊት ራሱ በመንፈስ ቅዱስ። ጌታ ጌታዬን። ጠላቶችህን የእግርህ መረገጫ እስካደርግልህ ድረስ በቀኝ ተቀመጥ አለው አለ።

፲፫ ዳዊትም ራሱ ጌታ አለው፤ እንዴትስ ልጅ ይሆናል? ብዙ ሕዝብም በደስታ ይሰሙት ነበር።

፲፪-፱ የመበለቶችን ቤት የሚበሉ ጸሎታቸውንም በማሰረዘም የሚያመካኙ እነዚህ የባሰ ፍርድ ይቀበላሉ።

፲፩ ኢየሱስም በመዝገብ እንጻር ተቀምጦ ሕዝቡ በመዝገብ ውስጥ ገንዘብ እንዴት እንዲጥሉ ያይ ነበር፤ ብዙ ባለ ጠጎችም ብዙ ይጥሉ ነበር፤

፲፪ እንዲትም ድሀ መበለት መጥታ አንድ ሳንቲም የሚያህሉ ሁለት ናስ ጣለች።

፲፫ ደቀ መዛሙርቱንም ጠርቶ። እውነት እላችኋለሁ። በመዝገብ ውስጥ ከሚጥሉት ሁሉ ይልቅ ይህች ድሀ መበለት አብልጣ ጣለች፤

፲፬ ሁሉ ከትርፋቸው ጥለዋልና። ይህች ግን ከጉድለትዋ የነበራትን ሁሉ ትደርዋን ሁሉ ጣለች አላቸው።

፲፫

፩ እርሱም ከመቅደስ ሲወጣ ከደቀ መዛሙርቱ አንዱ። መምህር ሆይ፣ እንዴት ያሉ ድንጋይዎችና እንዴት ያሉ ሕንጻዎች እንደ ሆኑ እይ አለው።

፪ ኢየሱስም መልሶ። እነዚህን ታላላቅ ሕንጻዎች ታያለህን? ድንጋይ በድንጋይ ላይ ሳይፈርስ በዚህ አይቀርም አለው።

፫ በመቅደስም ትይዩ በደብረ ዘይት ተቀምጦ ሳለ፣ ጴጥሮስና ያዕቆብ ዮሐንስም እንድርያሰም።

፬ ነገረን፣ ይህ መቼ ይሆናል? ይህስ ሁሉ ይፈጸም ዘንድ እንዳለው ምልክቱ ምንድን ነው? ብለው ለብቻቸው ጠየቁት።

፭ ኢየሱስም መልሶ እንዲህ ይላቸው ጀመር። ማንም እንዳያስታችሁ ተጠንቀቁ።

፮ ብዙዎች። እኔ ነኝ እያሉ በሰሜ ይመጣሉና፣ ብዙዎችንም ያስታሉ።

፯ ጦርንም የጦርንም ወሬ በሰማችሁ ጊዜ አትደንግጡ፤ ይህ ሊሆን ግድ ነውና፣ ነገር ግን መጨረሻው ገና ነው።

፳ ሕዝብ በሕዝብ ላይ መንግሥትም በመንግሥት ላይ ይነሣልና፤ በልዩ ልዩ ሰፍራ የምድር መናወጥ ይሆናል፤ ራብ ይሆናል፤ እነዚህ የምጥ ጣር መጀመሪያ ናቸው።

፳፱ እናንተ ግን ለራሳችሁ ተጠንቀቁ፤ ወደ ሸንጎ አሳልፈው ይሰጡኦችኋል በምኩራብም ትገረፋላችሁ ምስክርም ይሆንባቸው ዘንድ ስለ እኔ በገዢዎችና በነገሥታት ፊት ትቆማላችሁ።

፴ አስቀድሞም ወንጌል ለአሕዛብ ሁሉ ይሰበክ ዘንድ ይገባል።

፴፩ ሲገቡትቱአችሁና አሳልፈው ሲሰጡአችሁም ምን እንድትናገሩ አስቀድማችሁ አትጨነቁ፤ ዳሩ ግን በዚያች ሰዓት የሚሰጣችሁን ተናገሩ፤ የሚነግረው መንፈስ ቅዱስ ነው እንጂ እናንተ አይደላችሁምና።

፴፪ ወንድምም ወንድሙን አባትም ልጁን ለሞት አሳልፎ ይሰጣል፤ ልጆችም በወላጆቻቸው ላይ ይነሣሉ። ይገድሉአቸውማል፤

፴፫ በሁሉም ዘንድ ስለ ሰሜ የተጠላችሁ ትሆናላችሁ፤ እስከ መጨረሻ የሚጸና ግን እርሱ ይድናል።

፴፬ ነገር ግን በነቢዩ በዳንኤል የተባለውን የጥፋት ርኩሰት በማይገባው ሰፍራ ቆሞ ብታዩ፤ እንባቢው ያስተውል፤ በዚያን ጊዜ በይሁዳ ያሉ ወደ ተራሮች ይሸሹ።

፴፭ በሰገነትም ያለ ወደ ቤት አይውረድ ከቤቱም አንዳች ይወሰድ ዘንድ አይገባ።

፴፮ በእርሻም ያለ ልብሱን ይወሰድ ዘንድ ወደ ኋላው አይመለስ።

፴፯ በዚያን ወራትም ለርጉዞችና ለሚያጠቡ ወዮላቸው።

፴፰ ነገር ግን ሸሽታችሁ በክረምት እንዳይሆን ጸልዩ፤

፴፱ በዚያን ወራት እግዚአብሔር ከፈጠረው ከፍጥረት መጀመሪያ ጀምሮ እስከ አሁን ድረስ ያልሆነ ደግሞም የማይሆን የመከራ ዓይነት ይሆናልና።

፵ ጌታሰ ወራቶቹን ባያሳጥር፤ ሥጋ የለበሰ ሁሉ ባልዳነም፤ ነገር ግን ስለ መረጣቸው ምርጫ ወራቶቹን አሳጠረ።

፵፩ በዚያን ጊዜም ማንም። እነሆ፤ ክርስቶስ ከዚህ አለ። ወይም። እነሆ፤ ከዚያ አለ ቢላችሁ አትመኑ፤

፵፪ ሐሰተኞች ክርስቶሶችና ሐሰተኞች ነቢያት ይነሣሉና፤ ቢቻላቸው ሰ የተመረጡትን እንኳ ያሰቱ ዘንድ ምልክትና ድንቅ ያደርጋሉ።

፳፫ እናንተ ግን ተጠንቀቁ፤ እነሆ፡ አስቀድሜ ሁሉን ነገርኋችሁ።

፳፬ በዚያን ወራት ግን ከዚያ መከራ በኋላ ፀሐይ ይጨልማል ጨረቃም ብርሃንዋን አትሰጥም።

፳፭ ከዋክብትም ከሰማይ ይወድቃሉ፡ የሰማያትም ኃይላት ይናወጣሉ።

፳፮ በዚያን ጊዜም የሰው ልጅ በብዙ ኃይልና ክብር በደመና ሲመጣ ያዩታል።

፳፯ በዚያን ጊዜም መላእክትን ይልካል ከአራቱ ነፋሳትም ከምድር ዳርቻ እስከ ሰማይ ዳርቻ የተመረጡትን ይስበሰባቸዋል።

፳፰ ምሳሌውንም ከበለሰ ተማሩ፤ ጫፍዋ ሲለሰልሰ ቅጠልዋም ሲያቆጠቀሩ፡ ያን ጊዜ በጋ እንደ ቀረበ ታውቃላችሁ።

፳፱ እንዲሁ ደግሞ እናንተ ይህን ሁሉ መሆኑን ስታዩ ቀርቦ በደጅ እንደ ሆነ እወቁ።

፴ እውነት እላችኋለሁ፡ ይህ ሁሉ እስኪሆን ድረስ ይህ ትውልድ አያልፍም።

፴፩ ሰማይና ምድር ያልፋሉ ቃሌ ግን አያልፍም።

፴፪ ሰለዚያች ቀን ወይም ሰለዚያች ሰዓት ግን የሰማይ መላእክትም ቢሆኑ ልጅም ቢሆን ከአባት በቀር የሚያውቅ የለም።

፴፫ ጊዜው መቼ እንዲሆን አታውቁምና ተጠንቀቁ፤ ትጉ፤ ጸልዩም።

፴፬ ቤቱን ትቶ ወደ ሌላ አገር እንደ ሄደ ሰው ነው፡ ለባሮቹም ሥልጣን ለእያንዳንዱም ሥራውን ሰጥቶ በረኛውን እንዲተጋ አዘዘ።

፴፭ እንግዲህ በማታ ቢሆን ወይም በእኩለ ሌሊት ወይም ደሮ ሲጮኽ ወይም በማለዳ ቢሆን ባለቤቱ መቼ እንዲመጣ አታውቁምና

፴፮ ድንገት መጥቶ ተኝታችሁ እንዳያገኛችሁ ሰለዚህ ትጉ።

፴፯ ለእናንተም የምነግራችሁ ለሁሉ እላለሁ፤ ትጉ።

10

፩ ከሁለት ቀን በኋላ ፋሲካና የቂጣ በዓል ነበረ። የካህናት አለቆችም ጻፎችም እንዴት አድርገው በተንኩል እንደሚይዙትና

እንደሚገድሉት ይፈልጉ ነበር።

፪ የሕዝብ ሁከት እንዲይሆን በበዓል አይሁን ይሉ ነበርና።

፫ እርሱም በቢታንያ በለምጻሙ በሰምዖን ቤት በነበረ ጊዜ፥ በማዕድ ተቀምጦ ሳለ፥ እንዲት ሴት ዋጋው እጅግ የከበረ ጥሩ ናርዶስ ሸቱ የመላበት የአልባስጥሮስ ቢልቃጥ ይዛ መጣች፤ ቢልቃጡንም ሰብራ በራሱ ላይ አፈሰሰችው።

፬ እንዳንደችም። ይህ የሸቱ ጥፋት ለምንድር ነው?

፭ ይህ ሸቱ ከሦስት መቶ ዲናር በሚበልጥ ዋጋ ተሸጦ ለድሆች ሊሰጥ ይቻል ነበርና ብለው በራሳቸው ይቈጡ ነበር፤ እርሰዋንም ነቀፉት።

፮ ኢየሱስ ግን እንዲህ አለ። ተወዳጅ፤ ስለ ምን ታደክሙአታላችሁ? መልካም ሥራ ሠርታልኛላች።

፯ ድሆች ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ይኖራሉና፥ በማናቸውም በወደዳችሁት ጊዜ መልካም ልታደርጉላቸው ትችላላችሁ። እኔ ግን ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር አልኖርም።

፰ የተቻላትን አደረገች፤ አስቀድማ ለመቃብሬ ሥጋዬን ቀባችው።

፱ እውነት እላችኋለሁ። ይህ ወንጌል በዓለሙ ሁሉ በሚሰበክበት በማናቸውም ሰፍራ፥ እርሰዋ ያደረገችው ደግሞ ለእርሰዋ መታሰቢያ ሊሆን ይነገራል።

፲ ከአሥራ ሁለቱም አንዱ የአስቆሮቱ ይሁዳ አሳልፎ ሊሰጠው ወደ ካህናት አለቆች ሄደ።

፲፩ ሲሰሙም ደስ አላቸው ብርም ይሰጡት ዘንድ ተሰፋ ሰጡት። በሚመች ጊዜም እንዴት አድርጎ አሳልፎ እንዲሰጠው ይፈልግ ነበር።

፲፪ ፋሲካን በሚያርዱበት በቂጣ በዓል መጀመሪያ ቀን ደቀ መዛሙርቱ። ፋሲካን ትበላ ዘንድ ወዴት ሄደን ልናሰናዳ ትወዳለህ? አሉት።

፲፫ ከደቀ መዛሙርቱም ሁለት ላክ እንዲህም አላቸው። ወደ ከተማ ሄዱ፥ ማድጋ ውኃ የተሸከመ ሰውም ይገናኛችኋል፤

፲፬ ተከተሉት፥ የሚገባበትንም የቤቱን ጌታ። መምህሩ። ከደቀ መዛሙርቱ ጋር ፋሲካን የምበላበት የእንግዳ ቤት ወዴት ነው? ይላል በሉት።

፲፭ እርሱም በደርብ ላይ ያለውን የተሰናዳና የተነጠፈ ታላቅ አዳራሽ ያሳያችኋል፤

16 በዚያም አሰናድልን። ደቀ መዛሙርቱም ወጡ ወደ ከተማም ሄደው እንዳላቸው አገኙ። ፋሲካንም አሰናድዱ።

17 በመሸም ጊዜ ከአሥራ ሁለቱ ጋር መጣ።

18 ተቀምጠውም ሲበሉ ኢየሱስ። እውነት እላችኋለሁ። ከእናንተ አንዱ፣ እርሱም ከእኔ ጋር የሚበላው አሳልፎ ይሰጠኛል አለ።

19 እነርሱም ያዝኑ። እያንዳንዳቸውም። እኔ እሆንን? ይሉት ጀመር።

20 እርሱም መልሶ። ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ከእኔ ጋር ወደ ወጭቱ እጅን የሚያጠልቀው ነው።

21 የሰው ልጅ ስለ እርሱ እንደ ተጻፈ ይሄዳል፤ ነገር ግን የሰው ልጅ አልፎ ለሚሰጥበት ለዚያ ሰው ወየለት፤ ያ ሰው ባልተወለደ ይሻለው ነበር አላቸው።

22 ሲበሉም ኢየሱስ እንጀራን አንሥቶ ባረከ ቁርሶም ሰጣቸውና። እንካችሁ፤ ይህ ሥጋዬ ነው አለ።

23 ጽዋንም አንሥቶ አመሰግኖም ሰጣቸው። ሁሉም ከእርሱ ጠጡ።

24 እርሱም። ይህ ስለ ብዙዎች የሚፈስ የአዲስ ኪዳን ደሜ ነው።

25 እውነት እላችኋለሁ። በእግዚአብሔር መንግሥት ከወይኑ ፍሬ አዲሱን እስከምጠጣበት እስከዚያ ቀን ድረስ ደግሞ አልጠጣውም አላቸው።

26 መዝሙርም ከዘመሩ በኋላ ወደ ደብረ ዘይት ወጡ።

27 ኢየሱስም። በዚች ሌሊት ሁላችሁ በእኔ ትሰናከላላችሁ፤ እረኛውን እመታለሁ በጎችም ይበተናሉ የሚል ተጽፎአልና።

28 ነገር ግን ከተነሣሁ በኋላ ወደ ገሊላ እቀድማችኋለሁ አላቸው።

29 ጴጥሮስም። ሁሉም ቢሰናከሉ እኔ ግን ከቶ አልሰናከልም አለው።

30 ኢየሱስም። እውነት እልሃለሁ። ዛሬ በዚች ሌሊት ዶሮ ሁለት ጊዜ ሳይጮኽ ሦስት ጊዜ ትክደኛለህ አለው።

31 እርሱም ቃሉን አበርቶ። ከእነተ ጋር የምሞት እንኳ ቢሆን ከቶ አልክድህም አለ። ሁሉም ደግሞ እንደዚሁ አሉ።

32 ጌቴሴማኒ ወደምትባልም ሰፍራ መጡ፣ ደቀ መዛሙርቱንም። ሰጸልይ ሳለሁ፣ በዚህ ተቀመጡ አላቸው።

33 ጴጥሮስንና ያዕቆብን የሐንሰንም ከእርሱ ጋር ወሰደ፤ ሊደነግጥም ሊተክዝም ጀመረና።

፲፱ ነፍሴ እስከ ሞት ድረስ እጅግ አዘነች፤ በዚህ ቁዩ ትጉም አላቸው።

፲፳ ጥቂትም ወደ ፊት እልፍ ብሎ በሞድርም ወድቆ፣ ይቻልሰ ቢሆን ሰዓቲቱ ከእርሱ እንድታልፍ ጸለየና።

፲፳፩ አባ አባት ሆይ፣ ሁሉ ይቻልሃል፤ ይህችን ጽዋ ከእኔ ውሰድ፤ ነገር ግን አንተ የሞትወደው እንጂ እኔ የሞወደው አይሁን አለ።

፲፳፪ መጣም ተኝተውም አገኛቸው፣ ጴጥርሰንም። ሰምዖን ሆይ፣ ተኝተሃልን? አንዲት ሰዓት ሰንኳ ልትተጋ አልቻልህምን?

፲፳፫ ወደ ፈተና እንዳትገቡ ትጉ ጸልዩም፤ መንፈሰስ ተዘጋጅታለች፣ ሥጋ ግን ደካማ ነው አለው።

፲፳፬ ደግሞም ሄዶ ያንኑ ቃል ጸለየ።

፲፳፭ ደግሞም መጥቶ ዓይኖቻቸው በእንቅልፍ ከብደው ነበርና ተኝተው አገኛቸው፣ የሚመልሱለትንም አላወቁም።

፲፳፮ ሦስተኛም መጥቶ። እንግዲህስ ተኝ ሰረፋም፤ ይበቃል፤ ሰዓቲቱ ደረሰች፤ እነሆ፣ የሰው ልጅ በኃጢአተኞች እጅ አልፎ ይሰጣል።

፲፳፯ ተነሡ፣ እንሂድ፤ እነሆ፣ አሳልፎ የሚሰጠኝ ቀርቦአል አላቸው።

፲፳፰ ወዲያውም ገና ሲናገር ከአሥራ ሁለቱ አንዱ ይሁዳ መጣ፣ ከእርሱም ጋር ብዙ ሰዎች ሰይፍና ጌመድ ይዘው ከካህናት አለቆችና ከጻፎች ከሸማግሌዎችም ዘንድ መጡ።

፲፳፱ አሳልፎ የሚሰጠውም። የሞሰመው እርሱ ነው፤ ያዙት ተጠንቅቃችሁም ውሰዱት ብሎ ሞልክት ሰጥቶአቸው ነበር።

፲፳፻ መጥቶም ወዲያው ወደ እርሱ ቀረበና። መሞህር ሆይ፣ መሞህር ሆይ፣ ብሎ ሳመው፤

፲፳፻፩ እነርሱም እጃቸውን በእርሱ ላይ ጭነው ያዙት።

፲፳፻፪ በአጠገብ ከቆሙት ግን አንዱ ሰይፋን መዞ የለቀ ካህናቱን ባሪያ መታ ጀርውንም ቈረጠ።

፲፳፻፫ ኢየሱስም መልሶ። ወንበዴ እንደሞትይዙ ሰይፍና ጌመድ ይዛችሁ ልትይዙኝ መጣችሁን?

፲፳፻፬ በመቅደስ ዕለት ዕለት እያሰተማርሁ ከእናንተ ጋር ሰኖር አልያዛችሁኝም፤ ነገር ግን መጻሕፍት ይፈጸሙ ዘንድ ይህ ሆነ አላቸው።

፲፳፻፭ ሁሉም ትተውት ሸሹ።

፲፳፻፮ ዕርቃኑን በነጠላ የሸፈነ አንድ ኅበዝ ይከተለው ነበር፤

፶፪ ጎበዛዝቱም ያዙት፤ እርሱ ግን ነጠላውን ትቶ ዕራቁቱን ሸሸ።

፶፫ ኢየሱስንም ወደ ሊቀ ካህናቱ ወሰዱት፡ የካህናት አለቆችም ሁሉ ሸማግሌዎችም ጸፎችም ተሰበሰቡ።

፶፬ ጴጥሮስም እስከ ሊቀ ካህናቱ ግቢ ውስጥ በሩቁ ተከተለው፡ ከሎሌዎችም ጋር ተቀምጦ እሳት ይሞቅ ነበር።

፶፭ የካህናት አለቆችም ሸንጎውም ሁሉ እንዲገድሉት በኢየሱስ ላይ ሞስክር ይፈልጉ ነበር፡ አላገኙም፤

፶፮ ብዙዎች በሐሰት ይመሰክሩበት ነበርና፡ ሞስክርነታቸው ግን አልተሰማም።

፶፯-፶፱ ሞስክርነታቸውም እንዲሁ እንኳ አልተሰማም።

፳ ሊቀ ካህናቱም በመካከላቸው ተነሥቶ። አንዳች አትመልሰምን? እነዚህስ በእንተ ላይ የሚመሰክሩብህ ምንድር ነው? ብሎ ኢየሱስን ጠየቀው።

፳፩ እርሱ ግን ዝም አለ አንዳችም አልመለሰም። ደግሞ ሊቀ ካህናቱ ጠየቀውና፡ የቡሩክ ልጅ ክርስቶስ እንተ ነህን? አለው።

፳፪ ኢየሱስም። እኔ ነኝ፤ የሰው ልጅም በኃይል ቀኝ ሲቀመጥ በሰማይም ደመና ሲመጣ ታያላችሁ አለ።

፳፫ ሊቀ ካህናቱም ልብሱን ቀደደና። ከእንግዲህ ወዲህ ሞስክሮችን ምን ያስፈልገናል?

፳፬ ስድቡን ሰማችሁ፤ ምን ይመስላችኋል? አለ። እነርሱም ሁሉ። ሞት ይገባዋል ብለው ፈረዱበት።

፳፭ አንዳንዶችም ይተፉበት ፊቱንም ሸፍነው ይገሰሙትና። ትንቢት ተናገር ይሉት ጀመር፤ ሎሌዎችም በጥፊ እየመቱ ወሰዱት።

፳፮ ጴጥሮስም በግቢ ውስጥ ወደ ታች ሳለ ከሊቀ ካህናቱ ገረዶች እንዲቱ መጣች፡

፳፯ ጴጥሮስም እሳት ሲሞቅ አይታ ተመለከተችውና። እንተ ደግሞ ከናዘራቱ ከኢየሱስ ጋር ነበርህ አለችው።

፳፰ እርሱ ግን። የምትዪውን አላውቅም አላሰተውልምም ብሎ ካደ። ወደ ውጭም ወደ ደጅ ወጣ፤ ደርም ጮኹ።

፳፱ ገረዶቹም አይታው በዚያ ለቆሙት። ይህም ከእነርሱ ወገን ነው ስትል ሁለተኛ ትነግራቸው ጀመር።

፳ እርሱም ደግሞ ካደ። ጥቂት ቁይታውም በዚያ የቆሙት ደግመኛ ጴጥሮስን። የገሊላ ሰው ነህና ከእነርሱ ወገን በእውነት ነህ አሉት።

፪፩ እርሱ ግን። ይህን የምትሉትን ሰው አላውቀውም ብሎ ይረገጥና ይሞል ጀመር። ወዲያውም ዶሮ ሁለተኛ ጮኸ።

፪፪ ዴጥሮስንም አየሱሰ። ዶሮ ሁለት ጊዜ ሳይጮኸ ሦስት ጊዜ ትክክል ያለው ቃል ትዝ አለው፤ ነገሩንም አሰቦ አለቀሰ።

፲፭

፩ ወዲያውም ማለዳ የካህናት አለቆች ከሸማግሌዎችና ከጻፎች ከሸንገውም ሁሉ ጋር ከተማከሩ በኋላ፣ አየሱሰን አሳሰረው ወሰዱትና ለጲላጦስ አሳልፈው ሰጡት።

፪ ጲላጦስም። አንተ የአይሁድ ንጉሥ ነህን? ብሎ ጠየቀው። እርሱም። አንተ አልህ ብሎ መለሰለት።

፫ የካህናት አለቆችም ብዙ ያሳጡት ነበር፤ እርሱ ግን ምንም አልመለሰም።

፬ ጲላጦስም ደግሞ። አንዳች አትመልሰምን? እነሆ፣ በሰንት ነገር ያሳጡሃል ብሎ ጠየቀው።

፭ አየሱሰም ከዚያ በኋላ ጲላጦስ እስኪደነቅ ድረስ ምንም አልመለሰም።

፮ በዚያም በዓል የለመኑትን አንድ እስረኛ ይፈታላቸው ነበር።

፯ በዓመፅም ነፍስ ከገደሉት ከዓመፀኞች ጋር የታሰረ በርባን የተባለ ነበረ።

፰ ሕዝቡም ወጥተው እንደ ልማዱ ያደርግላቸው ዘንድ እየጮኹ ይለምኑት ጀመር።

፱ ጲላጦስም። የአይሁድን ንጉሥ እፈታላችሁ ዘንድ ትወዳላችሁን? ብሎ መለሰላቸው፤

፲ የካህናት አለቆች በቅንዓት አሳልፈው እንደ ሰጡት ያውቅ ነበርና።

፲፩ የካህናት አለቆች ግን በርባንን በእርሱ ፈንታ ይፈታላቸው ዘንድ ሕዝቡን አወኩአቸው።

፲፪ ጲላጦስም ደግመኛ መልሱ። እንግዲህ የአይሁድ ንጉሥ የምትሉትን ምን ላደርገው ትወዳላችሁ? አላቸው።

፲፫ እነርሱም ደግመኛ። ስቀለው እያሉ ጮኹ።

፲፬ ጲላጦስም። ምን ነው? ያደረገው ክፋት ምንድር ነው? አላቸው። እነርሱ ግን። ስቀለው እያሉ ጮኹት አበዙ።

፲፭ ጲላጦስም የሕዝቡን ፈቃድ ሊያደርግ ወደ በርባንን ፈታላቸው፣ አየሱሰንም ገርፎ እንዲስቀል አሳልፎ ሰጠ።

፲፮ ወታደሮችም ፕራይቶሪዮን ወደሚባል ግቢ ውስጥ ወሰዱት፣ ጭፍራውንም ሁሉ በአንድነት ጠሩ።

፲፯ ቀይ ልብስም አለበሱት፤ የእሾህ አክሊልም ጎንጉው ደፋበት፤

፲፰ የአይሁድ ንጉሥ ሆይ፤ ስላም ለአንተ ይሁን እያሉ እጅ ይነሱት ጀመር፤

፲፱ ራሱንም በመቃ መቱት ተፋበትም፤ ተንበርክከውም ሰገዱለት።

፳ ከተዘባበቱበትም በኋላ ቀዩን ልብስ ገፈፉት፤ ልብሱንም አለበሱት፤ ሊሰቅሉትም ወሰዱት።

፳፩ አንድ መንገድ አላፊም የአሌክሳንድሮስና የሩፎስ አባት ሰምዖን የተባለ የቀሬና ሰው ከገጠር ሲመጣ መሰቀሉን ይሸከም ዘንድ አሰገደዱት።

፳፪ ትርጓሜውም የራስ ቅል ሰፍራ ወደሚሆን ጎልጎታ ወደተባለ ሰፍራ ወሰዱት።

፳፫ ከርቤም የተቀላቀለበትን የወይን ጠጅ እንዲጠጣ ሰጡት፤ እርሱ ግን አልተቀበለም።

፳፬ ሰቀሉትም፤ ልብሱንም ማን ማን እንዲወስድ ዕጣ ተጣጥለው ተካፈሉ።

፳፭ በሰቀሉትም ጊዜ ሦስት ሰዓት ነበረ።

፳፮ የክሱ ጽሕፈትም። የአይሁድ ንጉሥ የሚል ተጽፎ ነበር።

፳፯ ከእርሱም ጋር ሁለት ወንበዶች አንዱን በቀኙ አንዱንም በግራው ሰቀሉ።

፳፰ መጽሐፍም። ከአመፀኞች ጋር ተቆጠረ ያለው ተፈጸመ።

፳፱ የሚያልፉትም ራሳቸውን እየነቀነቁ ይሰድቡት ነበርና። ዋ፤ ቤተ መቅደስን የምታፈርስ በሦስት ቀንም የምትሠራ፤

፴ ከመሰቀል ወርደህ ራሱህን አድን አሉ።

፴፩ እንዲሁም የካህናት አለቆች ደግሞ ከጻፎች ጋር እርስ በርሳቸው እየተዘባበቱ። ሌሎችን አዳነ፤ ራሱን ሊያድን አይችልም፤

፴፪ አይተን እናምን ዘንድ የእስራኤል ንጉሥ ክርስቶስ አሁን ከመሰቀል ይውረድ አሉ። ከእርሱም ጋር የተሰቀሉት ይነቅፉት ነበር።

፴፫ ሰድስት ሰዓትም በሆነ ጊዜ፤ እስከ ዘጠኝ ሰዓት በምድር ሁሉ ላይ ጨለማ ሆነ።

፴፬ በዘጠኝ ሰዓትም አየሱስ። ኤሎሄ፤ ኤሎሄ፤ ላማ ሰበቅታኒ? ብሎ በታላቅ ድምፅ ጮኸ፤ ትርጓሜውም አምላኬ፤ አምላኬ፤ ለምን ተውኸኝ? ማለት ነው።

፲፭ በዚያም ከቆሙት ሰዎች ሰምተው። እነሆ፣ ኤልያስን ይጠራል አሉ።

፲፮ እንዲያም ርጦ ሆምጣጤ በሰፍነግ ሞላ በመቃም አድርጎ። ተዉ፤ ኤልያስ ሊያወርደው ይመጣ እንደ ሆነ እንይ እያለ አጠጣው።

፲፱ ኢየሱስም በታላቅ ድምፅ ጮኸ ነፍሱንም ሰጠ።

፲፳ የቤተ መቅደስም መጋረጃ ከላይ እስከ ታች ከሁለት ተቀደደ።

፲፻ በዚያም በአንጻሩ የቆመ የመቶ አለቃ እንደዚህ ጮኸ ነፍሱን እንደ ሰጠ ባየ ጊዜ። ይህ ሰው በእውነት የእግዚአብሔር ልጅ ነበረ አለ።

፲፻፱ አሁንም በመሸ ጊዜ የሰንበት ዋዜማ የሆነ የማዘጋጀት ቀን ስለ ነበረ፣ የከበረ አማካሪ የሆነ የአርማትያስ ዮሴፍ መጣ።

፲፻፲ እርሱም ደግሞ የእግዚአብሔርን መንግሥት ይጠባበቅ ነበር፤ ደፍሮም ወደ ጲላጦስ ገባና የኢየሱስን ሥጋ ለመነው።

፲፻፲፱ ጲላጦስም አሁኑን እንዴት ሞተ ብሎ ተደነቀ፣ የመቶ አለቃውንም ጠርቶ ከሞተ ቆይቶአልን? ብሎ ጠየቀው፤

፲፻፳ ከመቶ አለቃውም ተረድቶ በድኑን ለዮሴፍ ሰጠው።

፲፻፳፱ በፍታም ገዝቶ አውርዶም በበፍታ ከፈነው ከዓለትም በተወቀረ መቃብር አኖረው፣ በመቃብሩ ደጃፍም ድንጋይ እንከባለለ።

፲፻፶፯ መግደላዊትም ማርያም የዮሳም እናት ማርያም ወዴት እንዳኖሩት ይመለከቱ ነበር።

፲፮

፩ ሰንበትም ካለፈ በኋላ መግደላዊት ማርያም የያዕቆብም እናት ማርያም ስሎሜም መጥተው ሊቀቡት ሸቱ ገዙ።

፪ ከሳምንቱም በፊተኛው ቀን እጅግ በማለዳ ፀሐይ ከወጣ በኋላ ወደ መቃብር መጡ።

፫ እርስ በርሳቸውም። ድንጋዩን ከመቃብር ደጃፍ ማን ያንከባልልልናል? ይባላሉ ነበር፤

፬ ድንጋዩ እጅግ ትልቅ ነበርና፤ አሻቅበውም አይተው ድንጋዩ ተንከባሎ እንደ ነበር ተመለከቱ።

፭ ወደ መቃብሩም ገብተው ነጭ ልብስ የተጎናጸፈ ጎልማሳ በቀኝ በኩል ተቀምጦ አዩና ደነገጡ።

፮ እርሱ ግን። አትደንግጡ፤ የተሰቀለውን የናዝሬቱን ኢየሱስን ትፈልጋላችሁ፤ ተነሥቶአል። በዚህ የለም፤ እነሆ እርሱን ያኖሩበት ሰፍራ።

፯ ነገር ግን ሄዳችሁ ለደቀ መዛሙርቱ ለጴጥሮስም። ወደ ገሊላ ይቀድማችኋል፤ እንደ ነገራችሁ በዚያ ታይታላችሁ ብላችሁ ነገሩአቸው አላቸው።

፰ መንቀጥቀጥና መደንገጥ ይዘአቸው ነበርና ወጥተው ከመቃብር ሸሹ፤ ይፈሩ ነበርና ለማንም አንዳች አልነገሩም። እነርሱም ያዘዛቸውን ሁሉ ለጴጥሮስና ከእርሱ ጋር ላሉት በአጭሩ ተናገሩ። ከዚህም በኋላ ኢየሱስ ራሱ ለዘላለም ድኅነት የሆነውን የማይለወጠውን ቅዱስ ወንጌል ከፀሐይ መውጫ አስከ መጥለቋያው ድረስ በእጃቸው ላከው።

፱ ከሳምንቱም በመጀመሪያው ቀን ማልዶ በተነሣ ጊዜ፣ አስቀድሞ ሰባት አጋንንት ላወጣላት ለመግደላዊት ማርያም ታየ።

፲ እርሰዋ ሄዳ ከእርሱ ጋር ሆነው ለነበሩት ሲያዘኑና ሲያለቅሱ ሳሉ አወራችላቸው፤

፲፩ እነርሱም ሕያው እንደ ሆነ ለእርሰዋም እንደ ታያት ሲሰሙ አላመኑም።

፲፪ ከዚህም በኋላ ከእነርሱ ለሁለቱ ወደ ባላገር ሲሄዱ በመንገድ በሌላ መልክ ተገለጠ፤

፲፫ እነርሱም ሄደው ለሌሎቹ አወሩ፤ እነዚያንም ደግሞ አላመኑአቸውም።

፲፬ ኋላም በማዕድ ተቀምጠው ሳሉ ለአሥራ አንዱ ተገለጠ። ተነሥቶም ያዩትን ሰላላመኑአቸው አለማመናቸውንና የልባቸውን ጥንካሬ ነቀፈ።

፲፭ እንዲህም አላቸው። ወደ ዓለም ሁሉ ሄዱ ወንጌልንም ለፍጥረት ሁሉ ሰበኩ።

፲፮ ያመነ የተጠመቀም ይድናል፣ ያላመነ ግን ይፈረድበታል።

፲፯ ያመኑትንም እነዚህ ምልክቶች ይከተሉአቸዋል፤ በሰሜ አጋንንትን ያወጣሉ፤ በአዲስ ቋንቋ ይናገራሉ፤ አባቦችን ይይዛሉ።

፲፰ የሚገድልም ነገር ቢጠጡ አይጎዳቸውም፤ እጃቸውን በድውዮች ላይ ይጭናሉ እነርሱም ይድናሉ።

፲፱ ጌታ ኢየሱስም ከእነርሱ ጋር ከተናገረ በኋላ ወደ ሰማይ ዐረገ በእግዚአብሔርም ቀኝ ተቀመጠ።

፳ እነርሱም ወጥተው በየሰፍራው ሁሉ ሰበኩ። ጌታም

ከእነርሱ ጋር ይሠራ ነበር፤ በሚከተሉትም ሞልክቶች ቃሉን ያጸና ነበር።

መጽሐፍ ቅዱስ
The New Testament in the Amharic language of Ethiopia

copyright © 1962, 2003 United Bible Societies

Language: አማርኛ (Amharic)

Amharic NT

Revised Amharic Bible in XML (2003).

Printed version by United Bible Societies (C)1962.

E-Text in transliterated ASCII format by Lapsley/Brooks Foundation 1994.

Unicode UTF-8 transformation and XML-tagging by Dirk Röckmann 2003 (www.nt-text.net).

With kind permission of the Bible Society of Ethiopia.

Every non-commercial work using this data in any form must fully include this copyright statement!

Every commercial use of parts or the complete data in any form needs written permission of the Bible Society of Ethiopia!

2014-09-09

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 18 Apr 2025 from source files dated 31 Aug 2023

2432e07d-4260-5d76-afcb-ce35bd1c48b7